

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2100/94

z dnia 27 lipca 1994 r.

w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin

(Dz.U. L 227 z 1.9.1994, str. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2506/95 z dnia 25 października 1995 r.	L 258	3	28.10.1995
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	36	16.5.2003
► <u>M3</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1650/2003 z dnia 18 czerwca 2003 r.	L 245	28	29.9.2003
► <u>M4</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 873/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 162	38	30.4.2004
► <u>M5</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 15/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r.	L 8	2	11.1.2008

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2100/94

z dnia 27 lipca 1994 r.

w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

odmiany roślin stwarzają szczególne problemy w zakresie systemu ochrony praw własności przemysłowej, który powinien być do nich stosowany;

systemy ochrony własności przemysłowej dla odmian roślin nie zostały zharmonizowane na poziomie wspólnotowym i nadal są regulowane przez ustawodawstwa Państw Członkowskich, które nie są jednolite;

w tych okolicznościach stosownym jest stworzenie wspólnotowego systemu, który, współlistniejąc z systemami krajowymi, dopuszcza przyznawanie praw własności przemysłowej, ważnych na całym obszarze Wspólnoty;

jest stosowne, aby wdrażanie i stosowanie tego systemu wspólnotowego nie było realizowane przez władze Państw Członkowskich, ale przez Wspólnotowy Urząd posiadający osobowość prawną — „Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin”;

system powinien uwzględniać rozwój technik hodowlanych, łącznie z biotechnologią; aby pobudzać hodowlę i rozwój nowych odmian, należy poprawić ochronę dla wszystkich hodowców roślin w porównaniu z obecną sytuacją, jednak bez nieuzasadnionego ograniczenia dostępu do ochrony ogólnej lub w przypadku pewnych technik hodowlanych;

odmiany wszystkich botanicznych rodzajów i gatunków powinny być przedmiotem ochrony;

odmiany, które powinny być chronione muszą spełniać międzynarodowo uznane wymagania, jak odrębność, wyrównanie, trwałość i nowość, a także muszą być oznaczone określoną nazwą;

w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu należy przyjąć definicję odmiany rośliny;

definicja ta nie ma na celu zmiany definicji ustanowionych w dziedzinie praw własności intelektualnej, a w szczególności w dziedzinie patentu, ani nie wyłącza stosowania praw regulujących ochronę produktów, łącznie z roślinami i materiałem roślinnym lub procesów podlegających innym prawom własności przemysłowej;

jest jednak wysoce pożądane, aby w obu dziedzinach mieć wspólną definicję; dlatego należy popierać stosowne wysiłki na płaszczyźnie międzynarodowej, aby ustalić taką definicję;

w celu objęcia wspólnotowym systemem ochrony odmian roślin konieczna jest ocena ważnych cech odmiany; jednakże właściwości nie muszą być związane z jej znaczeniem gospodarczym;

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 28.9.1990, str. 1 i

Dz.U. C 113 z 23.4.1993, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 z 23.11.1992, str. 55 i

Dz.U. C 67 z 16.3.1992, str. 148.

⁽³⁾ Dz.U. C 60 z 8.3.1991, str. 45.

▼B

w ramach systemu należy wyjaśnić, kogo dotyczy wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, w pewnych przypadkach może ono dotyczyć nie jednej lecz, wielu osób łącznie; dlatego też konieczne jest formalne uregulowane uprawnienia do składania wniosków;

w systemie powinno także zostać zdefiniowane wyrażenie „posiadacz” używane w niniejszym rozporządzeniu; za każdym razem, gdy wyrażenie „posiadacz” bez dalszego definiowania jest używane w niniejszym rozporządzeniu, włączając w art. 29 ust. 5, należy rozumieć je jak w art. 13 ust. 1;

działanie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin powinno być jednolite na obszarze Wspólnoty, transakcje handlowe wymagające zgody posiadacza muszą zostać ściśle określone; zakres ochrony w porównaniu do większości systemów krajowych powinien być rozszerzony na określony materiał odmiany, biorąc pod uwagę handel z krajami spoza Wspólnoty, w których nie ma ochrony; natomiast wprowadzenie zasady wyczerpania praw musi zapewnić, by ochrona nie była nadmierna;

w celu wspierania hodowli roślin, system potwierdza uznaną międzynarodową zasadę wolnego dostępu do chronionych odmian w celu otrzymania z nich nowych odmian i korzystania z tych odmian;

w niektórych przypadkach, kiedy nowa odmiana, chociaż odrębna, jest pochodną odmiany macierzystej, powinna istnieć pewna forma zależności posiadacza odmiany macierzystej;

wykonanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin powinno zostać poddane pewnym ograniczeniom ustanowionym w przepisach przyjętych w interesie publicznym;

obejmuje to ochronę produkcji rolnej; w tym celu, pod pewnymi warunkami, rolnicy powinni zostać upoważnieni do używania materiału ze zbioru plonów do rozmnażania;

warunki te powinny zostać ustanowione na poziomie wspólnotowym;

w pewnych okolicznościach należy także umożliwić udzielenie licencji przymusowej w celu zapewnienia ochrony interesu publicznego, co może obejmować konieczność zaopatrywania rynku w materiał przedstawiający szczególne właściwości lub wspierania dalszego prowadzenia hodowli ulepszonych odmian;

używanie określonych nazw odmian powinno być obowiązkowe;

wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin powinno zasadniczo trwać co najmniej 25 lat, a w przypadku winorośli i gatunków drzew co najmniej 30 lat, inne powody jego wygaśnięcia powinny zostać szczegółowo określone;

wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin jest przedmiotem prawa własności posiadacza, a więc jego stosunek do niezharmonizowanych przepisów prawa Państw Członkowskich, w szczególności prawa cywilnego, powinien zostać uregulowany; dotyczy to dochodzenia roszczeń wynikających z naruszeń oraz zapewnienia wykonania prawdo wspólnotowego prawa ochrony odmian roślin;

konieczne jest zapewnienie, aby stosowanie zasad wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin nie było naruszone w wyniku obowiązywania innych systemów; w tym celu konieczne jest ustanowienie określonych zasad zgodnych z istniejącymi międzynarodowymi zobowiązaniami Państw Członkowskich, odnoszących się do innych praw własności przemysłowej;

niezbędne jest zbadanie, czy i w jakim zakresie warunki ochrony udzielonej w innych systemach własności przemysłowej, takich jak patenty, powinny zostać dostosowane lub w inny sposób zmienione w celu zapewnienia ich spójności ze wspólnotowym systemem ochrony odmian roślin; w tym celu, gdzie konieczne, powinny zostać ustanowione odpowiednie zasady w dodatkowych przepisach prawa wspólnotowego;

▼B

obowiązki i kompetencje Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin, włączając w to jego Izby Odwoławcze, odnoszące się do przyznawania, pozbawiania lub badania praw do odmian roślin oraz publikacji powinny, tak dalece jak to możliwe, wzorować się na przepisach odnoszących się do podobnych systemów, włączając w to struktury i regulamin Urzędu i, współpracę z Komisją i Państwami Członkowskimi, w szczególności z Radą Administracyjną, uwzględniając Urzędy Badawcze w badaniu technicznym oraz niezbędne środki budżetowe;

Urząd powinien wspomagać i nadzorować wymienioną wcześniej Radę Administracyjną, w skład której wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich i Komisji;

Traktat nie przewiduje innej podstawy do wydania niniejszego rozporządzenia, niż zawartą w art. 235;

niniejsze rozporządzenie uwzględnia istniejące umowy międzynarodowe, takie jak Międzynarodowa Konwencja o Ochronie Nowych Odmian Roślin (Konwencja UPOV), Konwencja o udzielaniu patentów europejskich (Konwencją o patencie europejskim) oraz Porozumienie w sprawie Handlowych Aspektów Praw Własności Intelektualnej, łącznie z handlem podrabianymi towarami; w konsekwencji oznacza to wyłączenie możliwości uzyskania ochrony patentowej na odmiany roślin, tylko w zakresie przewidzianym w Konwencji o Patencie Europejskim, to jest na odmiany roślin jako takie;

w świetle rozwoju wspomnianych wyżej konwencji, niniejsze rozporządzenie zostanie ponownie rozpatrzone w celu wprowadzenia do niego niezbędnych zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ PIERWSZA

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Wspólnotowa ochrona odmian roślin

Niniejszym ustanawia się wspólnotowy system ochrony odmian roślin, jako jedyną i wyłączną formę wspólnotowego prawa własności przemysłowej do odmian roślin.

Artykuł 2

Jednolity skutek wspólnotowej ochrony odmian roślin

Wspólnotowe prawa do ochrony odmian roślin wywierają jednolity skutek na całym obszarze Wspólnoty i nie mogą być przyznawane, przenoszone i nie można ich pozbawić w odniesieniu do tego terytorium inaczej, niż na jednolitej podstawie.

Artykuł 3

Krajowe prawa własności do ochrony odmian roślin

Niniejsze rozporządzenie, z zastrzeżeniem przepisów art. 92 ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do przyznawania krajowych praw własności do odmian roślin.

*Artykuł 4***Wspólnotowy Urząd**

W celu stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejszym ustanawia się Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin, zwany dalej „Urzędem”.

CZĘŚĆ DRUGA

PRAWO MATERIALNE

ROZDZIAŁ I

ZASADY REGULUJĄCE PRYZNAWANIE WSPÓLNOTOWYCH PRAW DO OCHRONY ODMIAN ROŚLIN*Artykuł 5***Przedmiot wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin**

1. Odmiany wszystkich botanicznych rodzajów i gatunków oraz mieszańce pomiędzy rodzajami i gatunkami, mogą być przedmiotem wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia „odmiana” oznacza zbiorowość roślin jednej botanicznej jednostki systematycznej najniższego znanego stopnia, którą, niezależnie od tego czy w pełni odpowiada warunkom przyznania prawa do odmian roślin, można:
 - określić na podstawie przejawianych właściwości wynikających z określonego genotypu lub kombinacji genotypów,
 - odróżnić od każdej innej zbiorowości roślin na podstawie przejawiania co najmniej jednej wspomnianej właściwości,
 - uznać za jednostkę systematyczną ze względu na jej właściwość rozmnażania się bez zmian.
3. Zbiorowość roślin składa się z całych roślin lub części roślin, o ile te części mogą wytwarzać całe rośliny, zwanych dalej „składnikami odmiany”.
4. Przejawiane właściwości, wspomniane w ust. 2 pierwsze tiret, mogą zmieniać się lub nie między tego samego rodzaju składnikami odmiany, o ile stopień zmienności również wynika z genotypu lub kombinacji genotypów.

*Artykuł 6***Odmiany podlegające ochronie**

Wspólnotowe prawa do ochrony odmian roślin przyznaje się w odniesieniu do odmian, które są:

- a) odrębne;
- b) wyrównane;
- c) trwałe; i
- d) nowe.

Ponadto odmiana musi być oznaczona nazwą zgodnie z przepisami art. 63.

▼B*Artykuł 7***Odrębność**

1. Odmianę uważa się za odrębną, jeżeli odróżnia się wyraźnie przejawianymi właściwościami wynikającymi ze szczególnego genotypu lub kombinacji genotypów każdej innej odmiany, powszechnie znanej w dniu złożenia wniosku, określonym zgodnie z art. 51.

2. Inną odmianę uważa się w szczególności za powszechnie znaną, jeżeli w dniu złożenia wniosku, określonym zgodnie z art. 51:

- a) była ona przedmiotem prawa do ochrony odmian roślin lub wpisano ją do urzędowego rejestru odmian roślin we Wspólnocie lub jakimkolwiek Państwie lub w międzynarodowej organizacji o odpowiednich kompetencjach;
- b) zgłoszono wniosek o przyznanie w stosunku do niej prawa do ochrony odmian roślin lub o wpisanie jej do urzędowego rejestru odmian, o ile w międzyczasie doszło do przyznania prawa lub do wpisania do rejestru.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 114 mogą wyszczególnić przykłady innych przypadków, w których uważa się odmianę za powszechnie znaną.

*Artykuł 8***Wyrównanie**

Odmianę uważa się za wyrównaną, jeżeli, przy uwzględnieniu sposobu rozmnażania właściwego tej odmianie, jest ona wystarczająco jednolita we właściwościach uwzględnianych przy badaniu jej odrębności, jak również wszelkich innych właściwościach użytych do opisu tej odmiany.

*Artykuł 9***Trwałość**

Odmianę uważa się za trwałą, jeżeli właściwości, uwzględnione przy badaniu jej odrębności, jak również inne właściwości użyte do opisu odmiany, nie zmieniają się po jej powtarzanym rozmnażaniu, w przypadku szczególnego cyklu rozmnażania lub na końcu takiego cyklu.

*Artykuł 10***Nowość**

1. Odmianę uważa się za nową, jeżeli przed dniem zgłoszenia wniosku określonym zgodnie z art. 51, jej hodowca, określony na podstawie art. 11, nie sprzedał lub w inny sposób nie przekazał osobom trzecim składników lub materiału ze zbioru lub nie wyraził na to zgody:

- a) na terytorium Wspólnoty wcześniej niż jeden rok przed wskazaną uprzednio datą;
- b) poza terytorium Wspólnoty wcześniej niż cztery lata, a w przypadku drzew i winorośli wcześniej niż sześć lat przed wskazaną uprzednio datą.

2. Przekazanie składników odmiany urzędowej instytucji do celów statutowych lub osobom trzecim na podstawie stosunków umownych lub innych stosunków prawnych, wyłącznie do wytwarzania, reprodukcji, rozmnażania, przygotowanie do rozmnażania lub przechowywania nie uważa się za przekazanie osobom trzecim w rozumieniu ust. 1, jeżeli hodowca zachowuje wyłączne prawo przekazywania tych i innych składników odmiany i nie nastąpi dalsze przekazanie. Jednak

▼B

tego rodzaju przekazanie uważa się za przekazanie w rozumieniu ust. 1, jeżeli składników tych używa się powtarzalnie w wytwarzaniu odmiany mieszańcowej i jeżeli ma miejsce przekazanie składników odmiany lub materiału ze zbioru odmiany mieszanej.

Podobnie, przekazanie odmiany przez spółkę, w rozumieniu art. 58 ust. 2 Traktatu, innej spółce nie uważa się za przekazanie osobom trzecim, jeżeli jedna z nich należy w całości do drugiej albo obie należą w całości do trzeciej spółki lub przedsiębiorstwa, o ile nie nastąpi dalsze przekazanie. Przepisu tego nie stosuje się do spółdzielni.

3. Przekazania składników lub materiału ze zbioru odmiany wytworzonych z roślin uprawianych w celach określonych w art. 15 lit. b) i c) i których nie używa się do dalszej reprodukcji lub rozmnażania, nie uważa się za wykorzystywanie odmiany, o ile cele tego przekazania nie dotyczą tej odmiany.

Podobnie, nie bierze się pod uwagę przekazania osobom trzecim, o ile doszło do niego bezpośrednio lub pośrednio w wyniku wystawienia odmiany przez hodowcę na oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawie w rozumieniu Konwencji o Wystawach Międzynarodowych lub na wystawie w Państwie Członkowskim oficjalnie uznanej za równorzędną przez to Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ II

OSOBY UPRAWNIONE LUB NASTĘPCY PRAWNI*Artykuł 11***Prawo do wspólnotowej ochrony odmian roślin**

1. Osoba, która wyhodowała lub odkryła i rozwinęła odmianę lub jej następcą prawny, zwana dalej „hodowcą”, jest uprawniona do wspólnotowej ochrony odmian roślin.
2. Jeżeli dwie lub więcej osób wspólnie wyhodowało lub odkryło i rozwinęło odmianę, wówczas oni i ich następcy prawni wspólnie korzystają z tego prawa. Przepis ten stosuje się również do dwóch lub więcej osób, jeżeli jedna lub więcej osób odkryła odmianę, a inna lub inne ją rozwinęły.
3. Uprawnienie przysługuje wspólnie hodowcy i każdej innej osobie lub osobom, jeżeli hodowca i inna osoba lub osoby zgodziły się w pisemnym oświadczeniu, by prawo przyznać im łącznie.
4. Jeżeli hodowca jest pracownikiem, prawo do wspólnotowej ochrony odmian roślin określa prawo krajowe właściwe dla stosunku pracy, w ramach którego wyhodowano lub odkryto i rozwinęto odmianę.
5. Jeżeli prawo do wspólnotowej ochrony odmian roślin przysługuje łącznie dwóm lub więcej osobom, zgodnie z ust. 2-4, wówczas jedna lub więcej z nich może w pisemnym oświadczeniu upoważnić inne osoby do domagania się dla nich takiej ochrony.

▼M5*Artykuł 12***Uprawnienie do złożenia wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin**

Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin może złożyć każda osoba fizyczna lub prawna, lub każda instytucja, którą zgodnie z mającym wobec niej zastosowanie prawem traktuje się jako osobę prawną.

Wniosek może zostać złożony łącznie przez przynajmniej dwie osoby.

ROZDZIAŁ III

SKUTKI WSPÓLNOTOWEJ OCHRONY ODMIAN ROŚLIN

*Artykuł 13***Uprawnienia posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin i jego ograniczenia**

1. Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin wywiera taki skutek, iż posiadaczowi lub posiadaczom wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, zwanym dalej „posiadaczami”, przysługuje prawo do wykonywania działań wymienionych w ust. 2.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 15 i 16, następujące działania w odniesieniu do składników odmiany lub materiału ze zbioru odmiany chronionej, zwanych dalej „materiałem”, wymagają upoważnienia posiadacza:

- a) wytwarzanie lub rozmnażanie (reprodukcja);
- b) przygotowanie do rozmnażania;
- c) oferowanie do sprzedaży;
- d) sprzedaż lub inne wprowadzenie do obrotu;
- e) eksport ze Wspólnoty;
- f) import do Wspólnoty;
- g) przechowywanie do każdego z celów wymienionych w lit. a)–f).

Posiadacz może udzielić swojego upoważnienia na określonych warunkach i z ograniczeniami.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się do materiału ze zbioru tylko wówczas, jeżeli ten materiał otrzymano w drodze nieupoważnionego użytkowania składników chronionej odmiany i, o ile posiadacz nie miał wystarczającej możliwości wykonywania jego prawa w odniesieniu do wymienionych składników odmiany.

4. Przepisy wykonawcze określone w art. 114 mogą przewidywać, że w szczególnych przypadkach stosuje się przepisy ust. 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do produktów wytworzonych bezpośrednio z materiału chronionej odmiany. Można je stosować tylko wówczas, jeżeli takie produkty wytworzono w drodze nieuprawnionego użytkowania materiału chronionej odmiany i o ile posiadacz nie miał wystarczającej możliwości do wykonywania jego prawa w odniesieniu do tego materiału; jeżeli stosuje się przepisy ust. 2 do wyrobów otrzymywanych bezpośrednio uznaje się je także za „materiał”.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się także do:

- a) odmian w przeważającej mierze pochodnych od odmiany macierzystej, w stosunku do której przyznano wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, o ile ta odmiana sama nie jest odmianą pochodną;
- b) odmian, które nie są odrębne od odmiany chronionej, zgodnie z przepisami art. 7; i
- c) odmian, których wytwarzanie wymaga powtórnego używania chronionej odmiany.

6. Do celów stosowania ust. 5 lit. a) odmianę uznaje się za pochodną od innej odmiany, zwanej dalej „odmianą macierzystą”, gdy:

- a) w przeważającej mierze pochodzi ona od odmiany macierzystej lub od innej odmiany, która sama jest pochodną od tej samej odmiany macierzystej;

▼B

b) jest odrębna od odmiany macierzystej, zgodnie z przepisami art. 7; i

c) odpowiada odmianie macierzystej w przejawie właściwości wynikających z genotypu lub kombinacji genotypów odmiany macierzystej, pomijając różnice wynikające z czynności jej wytworzenia.

7. W przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 114 można określić możliwe czynności wytworzenia, które podlegają przepisom określonym ust. 6.

8. Bez uszczerbku dla art. 14 i 29, wykonywanie praw wynikających ze wspólnotowej ochrony odmian roślin nie może naruszać jakichkolwiek przepisów przyjętych w celu ochrony moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub ochrony roślin, ochrony środowiska naturalnego, ochrony własności przemysłowej lub handlowej albo zapewnienie konkurencji w handlu i w produkcji rolnej.

*Artykuł 14***Odstępstwo od wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin**

1. Nie naruszając przepisów art. 13 ust. 2 i w celu ochrony produkcji rolnej rolnicy są upoważnieni do używania do rozmnażania w uprawie polowej materiału ze zbioru uzyskanego w ich własnym gospodarstwie, z uprawy materiału rozmnożeniowego odmiany chronionej wspólnym prawem do ochrony odmian roślin, ale niebędącej mieszańcem lub odmianą syntetyczną.

2. Przepisy ust. 2 odnoszą się tylko do następujących gatunków roślin uprawnych:

a) rośliny pastewne:

Cicer arietinum L. — ciecierzycza pospolita

Lupinus luteus L. — łubin żółty

Medicago sativa L. — lucerna siewna

Pisum sativum L. (partim) — groch zwyczajny

Trifolium resupinatum L. — koniczyna perska

Trifolium alexandrinum L. — koniczyna Aleksandryjska

Vicia faba — bobik

Vicia sativa L. — wyka siewna,

a w przypadku Portugalii, *Lolium multiflorum* Lam. — rajgras włoski;

b) zboża:

Avena sativa — owies zwyczajny

Hordeum vulgare L. — jęczmień

Oryza sativa L. — ryż

Phalaris canariensis L. — kanar

Secale cereale L. — żyto

X Triticosecale Wittm. — pszenżyto

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. — pszenica

Triticum durum Desf. — pszenica Durum

Triticum spelta L. — pszenica orkisz;

c) ziemniaki:

Solanum tuberosum L. — ziemniak;

▼B

d) rośliny oleiste i włókniste:

Brassica napus L. (partim) — rzepak

Brassica rapa L. (partim) — rzepik

Linum usitatissimum — len oleisty, z wyłączeniem lnu włóknistego.

3. Warunki mające na celu uregulowanie odstępstwa przewidzianego w ust. 1 i ochronę uzasadnionych interesów określonych hodowców i rolników, zostaną ustanowione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w drodze przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 114 i w oparciu o następujące kryteria:

- nie zostaną ustanowione żadne ograniczenia ilościowe w odniesieniu do gospodarstw rolnych tych rolników, o ile jest to niezbędne dla wymogów tych gospodarstw,
- materiał ze zbioru może być przygotowany do uprawy przez samego rolnika lub w ramach świadczonych mu usług, nie naruszając przepisów ograniczających, które mogą wprowadzić Państwa Członkowskie w odniesieniu do organizacji przygotowania do siewu tego materiału, aby w szczególności zapewnić tożsamość materiału oddanego do przygotowania z materiałem otrzymanym po przygotowaniu,
- rolników prowadzących małe gospodarstwa nie obowiązuje wymóg zapłaty wynagrodzenia posiadaczowi; za rolników prowadzących małe gospodarstwa uważa się:
 - w przypadku gatunków roślin wymienionych w ust. 2 niniejszego art., do których stosuje się rozporządzenie Rady (EWG) nr 1795/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustanawiające system pomocy dla producentów niektórych roślin uprawnych⁽¹⁾, rolników, którzy nie uprawiają roślin na powierzchni większej niż ta, która potrzebna jest do wytworzenia 92 ton zboża; do obliczenia powierzchni stosuje się art. 8 ust. 2 wymienionego uprzednio rozporządzenia,
 - w przypadku innych gatunków roślin wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, rolników, którzy spełniają stosowne porównywalne kryteria,
- inni rolnicy obowiązani są do zapłaty godziwego wynagrodzenia posiadaczowi, którego wysokość powinna być w rozsądnym stopniu niższa od wysokości wynagrodzenia pobieranego w przypadku umowy licencyjnej na produkcję materiału rozmnożeniowego tej samej odmiany, na tym samym obszarze; właściwa wysokość godziwego wynagrodzenia może podlegać zmianom w czasie, w zależności od stopnia w jakim stosuje się odstępstwo określone w ust. 1, w odniesieniu do tej odmiany,
- monitorowanie zgodności z przepisami niniejszego artykułu lub przepisami przyjętymi zgodnie z niniejszym artykułem spoczywa wyłącznie na posiadaczach, którzy nie mogą, przy organizacji tego monitorowania, korzystać z pomocy organów publicznych,
- rolnicy, a także świadczący usługi przygotowawcze, przekazują posiadaczom na ich żądanie istotne informacje; także organy urzędowe biorące udział w monitorowaniu produkcji rolnej mogą przekazywać istotne informacje, o ile zbiera się je w ramach normalnej działalności i nie jest to związane z dodatkowym obciążeniem lub kosztami. Niniejsze przepisy, w odniesieniu do danych osobowych, nie naruszają ustawodawstwa Wspólnoty i ustawodawstwa krajowego w odniesieniu do ochrony osób fizycznych przy przetwarzaniu i swobodnym przepływie danych osobowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1552/93 (Dz.U. L 154 z 25.6.1993, str. 19).

▼B*Artykuł 15***Ograniczenie skutków wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin**

Wspólnotowe prawa do ochrony odmian roślin nie obejmują działań:

- a) podjętych w celach prywatnych i niehandlowych;
- b) podjętych w celach doświadczalnych;
- c) podjętych w celu hodowli lub odkrycia i rozwijania innych odmian;
- d) określonych w art. 13 ust. 2—4 w odniesieniu do tych innych odmian, z wyjątkiem kiedy stosuje się przepisy art. 13 ust. 5 lub gdy inna odmiana lub materiał tej odmiany chroniony jest prawem niezawierającym porównywalnych przepisów; oraz
- e) których zakaz naruszałby przepisy art. 13 ust. 8, art. 14 lub art. 29.

*Artykuł 16***Wyczerpanie wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin**

Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin nie obejmuje działań dotyczących jakiegokolwiek materiału chronionej odmiany lub odmiany chronionej przepisami art. 13 ust. 5 oraz jakiegokolwiek materiału pochodzącego z wymienionego materiału, który został przekazany osobom trzecim przez posiadacza lub za jego zgodą w jakiegokolwiek części Wspólnoty, chyba że działania te:

- a) obejmują dalsze rozmnażanie danej odmiany, chyba że takie rozmnażanie było zamierzone gdy przekazywano ten materiał; lub
- b) obejmują wywóz składników odmiany do kraju trzeciego, który nie chroni rodzaju lub gatunku, do którego przynależy odmiana, chyba że wywożony materiał przeznaczono do konsumpcji.

*Artykuł 17***Używanie nazwy odmiany**

1. Każdy, kto na terytorium Wspólnoty oferuje lub zbywa w celu zarobkowym składniki chronionej odmiany lub odmiany, do której odnoszą się przepisy art. 13 ust. 5, musi używać nazwy odmiany określonej na podstawie art. 63; w przypadku używania nazwy odmiany na piśmie jest ona łatwo odróżnialna i wyraźnie czytelna. Jeżeli z ustaloną nazwą odmiany łączy się znak towarowy, nazwa handlowa lub podobny znak, to nazwa odmiany jako taka musi być łatwo rozpoznawalna.
2. Każdy, kto wykonuje wspomniane działania w stosunku do materiału odmiany, musi powiadamiać o tej nazwie zgodnie z innymi przepisami prawa lub na żądanie organu władzy, kupującego lub jakąkolwiek inną osobę, która ma w tym interes prawny.
3. Ustęp 1 i 2 stosuje się także po wygaśnięciu wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.

*Artykuł 18***Ograniczenia używania nazwy odmiany**

1. Posiadacz nie może używać jakiegokolwiek prawa przyznanego w odniesieniu do oznaczenia tożsamego z nazwą odmiany, aby przeszkadzać w swobodnym używaniu tego oznaczenia w odniesieniu do odmiany, także po wygaśnięciu wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.

▼B

2. Osoba trzecia może używać prawa przyznanego do oznaczania tożsamego znazwą odmiany tylko wówczas, gdy takie prawo zostało przyznane przed ustaleniem nazwy odmiany na podstawie art. 63.

3. Jeżeli odmianę chroni wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub krajowe prawo własności intelektualnej w Państwie Członkowskim albo w państwie członkowskim Międzynarodowego Związku ds. Ochrony Nowych Odmian Roślin, nie można używać na terytorium Wspólnoty jej ustalonej nazwy ani jakiegokolwiek oznaczenia, które może być nierozróżnialne od niej, w odniesieniu do innej odmiany tego samego gatunku botanicznego lub gatunku uważanego za pokrewny w oparciu o ogłoszenie dokonane na podstawie art. 63 ust. 5.

ROZDZIAŁ IV

CZAS TRWANIA I WYGAŚNIĘCIE WSPÓLNOTOWYCH PRAW DO OCHRONY ODMIAN ROŚLIN*Artykuł 19***Czas trwania wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin**

1. Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin rozpoczyna się i trwa do końca 25-go dnia miesiąca roku kalendarzowego, a w przypadku odmian winorośli i gatunków drzew — do końca 30-go dnia miesiąca roku kalendarzowego następującego po roku przyznania tego prawa.

2. Na wniosek Komisji Rada może kwalifikowaną większością głosów postanowić o przedłużeniu tych okresów o dalsze pięć lat w odniesieniu do ściśle określonych rodzajów i gatunków.

3. Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin wygasa przed upływem okresów wymienionych w ust. 1 lub na podstawie ust. 2, jeżeli posiadacz zrzeknie się go przesyłając na piśmie oświadczenie do Urzędu, ze skutkiem od dnia następującego po dniu otrzymania oświadczenia przez Urząd.

*Artykuł 20***Unieważnienie wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin**

1. Urząd unieważnia wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, jeżeli ustalono, że:

- a) nie spełniono warunków przewidzianych w art. 7 lub 10 w czasie, w którym przyznano wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin; lub
- b) nie spełniono warunków przewidzianych w art. 8 i 9 przy przyznawaniu wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, w przypadku gdy przyznanie prawa oparto na informacjach i dokumentach dostarczonych przez wnioskującego; lub
- c) przyznano prawo osobie nieuprawnionej, chyba że zostało ono przeniesione na osobę uprawnioną.

2. W przypadku unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, uważa się, że od początku nie miały miejsca skutki określone w niniejszym rozporządzeniu.

*Artykuł 21***Uchylenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin**

1. Urząd uchyła wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin ze skutkiem *ex nunc*, jeżeli stwierdzi, że warunki ustanowione w art. 8 lub

▼B

9 nie są już spełnione. Jeżeli stwierdzono, że tych warunków nie spełniono od dnia poprzedzającego to cofnięcie skutkuje od tego dnia.

2. Urząd może uchylić wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin ze skutkiem *ex nunc*, jeżeli posiadacz, mimo odpowiedniego upomnienia, w ciągu okresu czasu określonego przez Urząd:

- a) nie dopełnił obowiązku określonego w art. 64 ust. 3; lub
- b) nie zaproponował innej stosownej nazwy odmiany w przypadku określonym w art. 66; lub
- c) nie uiszcza ewentualnych opłat za utrzymywanie w mocy wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin; lub
- d) nie spełnia już warunków przewidzianych w art. 12 i 82, czy to jako pierwszy posiadacz czy to jako następca prawny w oparciu o przekazanie prawa na podstawie art. 23.

ROZDZIAŁ V

WSPÓLNOTOWE PRAWA DO OCHRONY ODMIAN ROŚLIN JAKO PRZEDMIOT PRAWA WŁASNOŚCI*Artykuł 22***Włączenie do prawa krajowego**

1. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów art. 23—29, wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, jako przedmiot prawa własności, będą uważane pod każdym względem i na terytorium całej Wspólnoty za odpowiadające mu prawo własności w Państwie Członkowskim, w którym:

- a) zgodnie z wpisem do rejestru wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, w stosownej dacie, posiadacz stale zamieszkiwał albo miał swoją siedzibę lub w którym jego przedsiębiorstwo zostało utworzone; lub
- b) jeżeli nie spełniono warunków przewidzianych w lit. a), w którym wskazany we wspomnianym rejestrze pierwszy pełnomocnik posiadacza miał, w dniu rejestracji, stałe miejsce zamieszkania, siedzibę lub w którym jego przedsiębiorstwo zostało utworzone.

2. Jeżeli nie spełniono warunków przewidzianych w ust. 1, to Państwem Członkowskim określonym w ust. 1 jest Państwo Członkowskie, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

3. Jeżeli do rejestru określonego w ust. 1 wpisano w odniesieniu do posiadacza lub pełnomocnika dwa lub więcej stałych miejsc zamieszkania lub pełnomocnika dwa lub więcej stałych miejsc zamieszkania, w których przedsiębiorstwo zostało utworzone, dla potrzeb ust. 1 stosuje się pierwsze wpisane stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Jeżeli dwie lub więcej osób wpisano do rejestru określonego w ust. 1 jako posiadaczy solidarnych, posiadaczem do którego stosuje się ust. 1 lit. a), jest ten z posiadaczy solidarnych, który pierwszy spełnił warunki wpisania do rejestru. Jeżeli żaden z posiadaczy solidarnych nie spełnia warunków przewidzianych w ust. 1 lit. a), to stosuje się ust. 2.

*Artykuł 23***Przeniesienie prawa**

1. Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin można przenieść na jednego lub więcej następców prawnych.

2. Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin można przenieść tylko na tych następców, którzy spełniają warunki określone w art. 12

▼B

i 82. Wymagana jest forma pisemna, z podpisami umawiających się stron, chyba że przeniesienie następuje na skutek wyroku sądowego lub innego aktu kończącego procedurę sądową. W razie niespełnienia tych warunków przeniesienie jest nieważne.

3. Przeniesienie nie narusza praw osób trzecich nabytych przed datą przeniesienia, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów art. 100.

4. Przeniesienie nie skutkuje w stosunku do Urzędu ani wobec osób trzecich, w zakresie w jakim nie wynika to z materiałów dowodowych przewidzianych w przepisach wykonawczych i dopiero po wpisaniu do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin. Przeniesienie, którego jeszcze nie wpisano do rejestru, jest skuteczne wobec osób trzecich, które nabyły prawa po dniu przeniesienia i wiedziały o przeniesieniu w dniu nabycia tych praw.

*Artykuł 24***Egzekucja**

Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin może podlegać egzekucji i być przedmiotem środków tymczasowych i zabezpieczających w rozumieniu art. 24 Konwencji o Jurysdykcji i Wykonywaniu Orzeczeń Sądowych w Sprawach Cywilnych i Handlowych, podpisanej w Lugano dnia 16 sierpnia 1988 r., zwanej dalej „Konwencją z Lugano”.

*Artykuł 25***Postępowanie upadłościowe lub podobne postępowania**

Do czasu wejścia w życie w tej dziedzinie wspólnych przepisów dla Państw Członkowskich, jedynym Państwem Członkowskim, w którym wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin może być objęte postępowaniem upadłościowym jest to Państwo, w którym jako pierwszym otwarto takie postępowanie w rozumieniu prawa krajowego lub konwencji stosowanych w tej dziedzinie.

*Artykuł 26***Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin jakopredmiot prawa własności**

Artykuł 22-25 stosuje się do wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, użyte w tych artykułach odniesienia do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin uważa się za odniesienia do rejestru wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.

*Artykuł 27***Umowne licencje na eksploatację**

1. Wspólnotowa ochrona odmian roślin może być, w całości lub w części, przedmiotem umownej licencji na eksploatację. Licencje mogą być wyłączne lub niewyłączne.

2. Posiadacz może powołać się na prawa wynikające ze wspólnotowej ochrony odmian roślin przeciwko osobie upoważnionej do korzystania z niego, która wykracza przeciwko jakimkolwiek warunkom lub ograniczeniom związanym z korzystaniem z tego prawa na podstawie ust. 1.

▼ **B***Artykuł 28***Współwłasność**

Artykuł 22-27 stosuje się *mutatis mutandis* w przypadku współwłasności wspólnotowej ochrony odmian roślin odpowiednio do posiadanego udziału, jeżeli takie udziały zostały określone.

▼ **M4***Artykuł 29***Przyznawanie licencji przymusowych**

1. Urząd przyznaje jednej lub większej liczbie osób licencję przymusową na wniosek tej osoby lub tych osób, wyłącznie wtedy, gdy przemawia za tym interes publiczny i po konsultacji z Radą Administracyjną określoną w art. 36.

2. Na wniosek Państwa Członkowskiego, Komisji lub organizacji utworzonej dla całej Wspólnoty i zarejestrowanej przez Komisję licencja przymusowa może zostać udzielona określonej kategorii osób spełniających szczególne wymagania lub jakimkolwiek osobom w jednym lub więcej Państw Członkowskich albo na obszarze całej Wspólnoty. Udzielenie to może nastąpić jedynie z uwagi na interes publiczny i za zgodą Rady Administracyjnej.

3. Udzielając licencji przymusowej zgodnie z ust. 1, 2, 5 i 5a, Urząd określa rodzaj czynności, które są nią objęte i rozsądne warunki, które mają do niej zastosowanie oraz szczególne wymagania określone w ust. 2. Rozsądne warunki uwzględniają interesy wszystkich posiadaczy prawa do ochrony odmian roślin, wobec których skuteczna będzie licencja przymusowa. Rozsądne warunki mogą obejmować ograniczenia czasowe, uiszczanie odpowiedniej opłaty licencyjnej jako słusznego wynagrodzenia dla posiadacza i mogą nakładać pewne obowiązki, których spełnienie jest konieczne do korzystania z licencji przymusowej.

4. Po upływie każdego okresu rocznego od udzielenia licencji przymusowej i w ramach wspomnianego wcześniej możliwego ograniczenia czasowego określonego w ust. 3, każda ze stron może żądać uchylenia lub zmiany decyzji dotyczącej udzielenia licencji. Podstawami takiego żądania może być wyłącznie zaistniała w tym czasie zmiana okoliczności przesądzających o rozstrzygnięciu.

5. Na wniosek licencja przymusowa jest przyznawana posiadaczowi w odniesieniu do odmiany pochodnej, jeżeli spełniono kryteria określone w ust. 1. Rozsądne warunki określone w ust. 3 obejmują uiszczanie odpowiedniej opłaty licencyjnej, jako słusznego wynagrodzenia dla posiadacza odmiany macierzystej.

5a. Zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 98/44/WE niewyłączna licencja przymusowa przyznawana jest posiadaczowi patentu na wynalazek biotechnologiczny na wniosek, stosownie do uiszczania odpowiedniej opłaty licencyjnej jako słusznego wynagrodzenia po warunkiem, że posiadacz patentu wykazał, iż:

- i) jego wniosek do posiadacza prawa ochrony odmian roślin o licencję umowną został odrzucony, oraz
- ii) wynalazek stanowi znaczący postęp techniczny o dużym znaczeniu ekonomicznym w porównaniu z chronionymi odmianami roślin.

W przypadku gdy w celu umożliwienia nabycia lub korzystania z jego prawa ochrony odmian roślin posiadacz uzyskał licencję przymusową zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 98/44/WE na niewyłączne wykorzystanie opatentowanego wynalazku, przyznawana jest posiadaczowi patentu na ten wynalazek, na wniosek, niewyłączna licencja wzajemna na korzystanie z odmiany na rozsądnych warunkach.

Zakres terytorialny licencji lub licencji wzajemnej, o której mowa w tym ustępie jest ograniczona do tego lub tych obszarów Wspólnoty, które są objęte tym patentem.

▼M4

6. Zgodnie z art. 114 przepisy wykonawcze mogą określić niektóre pozostałe przykłady licencji w interesie publicznym, o których mowa w ust. 1, 2 i 5a, a ponadto określają szczególne zasady wykonywania przepisów ust. 1–5a.

7. Licencje przymusowe nie mogą być przyznane przez Państwo Członkowskie w odniesieniu do wspólnotowej ochrony odmian roślin.

▼B**CZĘŚĆ TRZECIA****WSPÓLNOTOWY URZĄD OCHRONY ODMIAN ROŚLIN****ROZDZIAŁ I****PRZEPISY OGÓLNE***Artykuł 30***Status prawny, jednostki podporządkowane**

1. Urząd jest organem Wspólnoty. Posiada on osobowość prawną.
2. W każdym Państwie Członkowskim Urząd posiada zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych w najszerszym zakresie przyznanym przez ustawodawstwa krajowe osobom prawnym; może on nabywać lub zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz stawać przed sądem.
3. Urząd jest reprezentowany przez jego prezesa.
4. Urząd, za zgodą Rady Administracyjnej określonej w art. 36, może zlecać krajowym instytucjom wykonywanie szczególnych czynności administracyjnych Urzędu lub ustanawiać w tym celu własne podporządkowane jednostki w Państwach Członkowskich, za ich zgodą.

*Artykuł 31***Pracownicy**

1. Do pracowników Urzędu stosuje się regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz reguły przyjęte wspólnie przez instytucje Wspólnot Europejskich w celu stosowania przepisów regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, co nie narusza przepisów art. 47 odnoszących się do członków Izby Odwoławczej.
2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 43, Urząd wykonuje wobec własnych pracowników kompetencje organu właściwego do powołania zgodnie z przepisami regulaminu pracowniczego i warunkami zatrudnienia innych pracowników.

*Artykuł 32***Przywileje i immunitety**

Do Urzędu stosuje się Protokół o przywilejach i immunitetach Wspólnot Europejskich.

*Artykuł 33***Odpowiedzialność**

1. Odpowiedzialność umowna Urzędu podlega przepisom prawa właściwego dla danej umowy.

▼B

2. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy do rozstrzygania sporów na mocy każdej klauzuli arbitrażowej przewidzianej w umowie zawartej przez Urząd.
3. W dziedzinie odpowiedzialności pozaumownej Urząd naprawia, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla praw Państw Członkowskich, szkody wyrządzone przez jego wydziały lub jego pracowników przy wykonywaniu ich funkcji.
4. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do rozpoznawania sporów dotyczących naprawienia szkód określonych w ust. 3.
5. Odpowiedzialność osobista pracowników wobec Urzędu podlega przepisom przewidzianym w ich regulaminie lub warunkach zatrudnienia stosowanych do nich.

▼M3*Artykuł 33a***Dostęp do dokumentów**

1. Rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾ stosuje się do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Urzędu.
2. Rada Administracyjna przyjmuje uzgodnienia praktyczne dotyczące wykonania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1650/2003 z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin ⁽²⁾.
3. Decyzje podjęte przez Urząd na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub skargi przed Trybunałem Sprawiedliwości, na warunkach ustanowionych odpowiednio w art. 195 i 230 Traktatu.

▼B*Artykuł 34***Języki**

1. Do Urzędu stosuje się przepisy rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ⁽³⁾.
2. Wnioski do Urzędu, dokumenty wymagane do opracowania tych wniosków i wszelkie inne przedkładane dokumenty przesyła się w jednym z urzędowych języków Wspólnot Europejskich.
3. Strony w postępowaniu przed Urzędem, w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 114, są uprawnione do używania w postępowaniu pisemnym i ustnym jakiegokolwiek języka urzędowego Wspólnot Europejskich z tłumaczeniem, a w przypadku przesłuchań z tłumaczeniem symultanicznym na jakikolwiek inny urzędowy język Wspólnot Europejskich wybrany przez którąkolwiek stronę postępowania. Wykonywanie tych uprawnień nie powoduje obciążenia stron postępowania szczególnymi opłatami.
4. Usługi translatorskie niezbędne do działania Urzędu są, co do zasady, świadczone przez Ośrodek Tłumaczenia dla Organów Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 28.

⁽³⁾ Dz.U. 17 z dnia 6.10.1958 r., str. 385/58. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 1985 r.

▼B*Artykuł 35***Decyzje Urzędu**

1. Decyzje Urzędu podejmowane są przez prezesa lub z jego upoważnienia, o ile nie podejmuje ich Izba Odwoławcza na podstawie przepisów art. 72.
2. Z zastrzeżeniem ust. 1, komitet złożony z trzech pracowników Urzędu podejmuje decyzje w sprawach przewidzianych w art. 20, 21, 29, 59, 61—63, 66 lub 100 ust. 2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 114 określają kwalifikacje członków tego komitetu, kompetencje poszczególnych członków w zakresie przygotowania rozstrzygnięcia, warunki głosowania i rolę prezesa w odniesieniu do tego komitetu. Członkowie komitetu nie są związani żadnymi instrukcjami przy podejmowaniu decyzji.
3. Decyzje prezesa inne niż wskazane w ust. 2, o ile nie podejmuje ich sam prezes, mogą być podejmowane przez pracownika, któremu przekazano do tego kompetencje na podstawie art. 42 ust. 2 lit. h).

ROZDZIAŁ II

RADA ADMINISTRACYJNA*Artykuł 36***Utworzenie i kompetencje**

1. Przy Urzędzie ustanawia się Radę Administracyjną. Oprócz kompetencji przyznanych Radzie Administracyjnej w innych przepisach niniejszego rozporządzenia lub przepisach określonych w art. 113 i 114, wykonuje ona wobec Urzędu następujące kompetencje:
 - a) doradza w sprawach, za które odpowiada Urząd lub wydaje w związku z tym ogólne wytyczne;
 - b) bada sprawozdanie prezesa z jego działalności i ponadto nadzoruje działalność Urzędu w oparciu o to sprawozdanie i inne otrzymywane informacje;
 - c) na wniosek Urzędu albo określa liczbę komitetów określonych w art. 35, jak również przydzielone im zadania i okres ich funkcjonowania, albo wydaje w związku z tym ogólne wytyczne;
 - d) może uchwalić regulamin określający metody pracy Urzędu;
 - e) może wydawać wytyczne dotyczące badań zgodnie z art. 56 ust. 2.
2. Ponadto Rada Administracyjna:
 - może wydawać opinie i żądać informacji od Urzędu lub od Komisji, jeżeli uzna to za konieczne,
 - może przysyłać Komisji ze zmianami lub bez zmian przedłożone jej wcześniej projekty na podstawie art. 42 ust. 2 lit. g) lub jej własne projekty zmian niniejszego rozporządzenia lub przepisów wykonawczych określonych w art. 113 i 114 albo innych przepisów odnoszących się do wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin,
 - jest konsultowana na podstawie art. 113 ust. 4 i 114 ust. 2,
 - wykonuje swoje czynności w odniesieniu do budżetu Urzędu na podstawie art. 109, 111 i 112.

▼B*Artykuł 37***Skład**

1. W skład Rady Administracyjnej wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich, po jednym z każdego Państwa, przedstawiciel Komisji oraz ich zastępcy.
2. Z zastrzeżeniem przepisów regulaminu proceduralnego, członkowie Rady Administracyjnej mogą być wspomagani przez asystentów i biegłych.

*Artykuł 38***Przewodnictwo**

1. Rada Administracyjna wybiera spośród jej członków przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego. Zastępca przewodniczącego zastępuje z urzędu przewodniczącego w przypadku, w którym nie może on pełnić swych obowiązków.
2. Mandat przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego, wygasa gdy kończy się ich członkostwo w Radzie Administracyjnej. Bez uszczerbku dla tego przepisu, kadencja przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego trwa trzy lata, o ile nie wybrano innego przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego przed końcem tego okresu. Dopuszcza się możliwość ponownego wyboru.

*Artykuł 39***Posiedzenia**

1. Posiedzenia Rady Administracyjnej zwołuje jej przewodniczący.
2. Prezes Urzędu bierze udział w posiedzeniach, o ile Rada Administracyjna nie postanowi inaczej. Nie przysługuje mu prawo głosowania.
3. Rada Administracyjna odbywa zwyczajne posiedzenie raz w roku; ponadto zbiera się z inicjatywy jej Przewodniczącego lub na wniosek Komisji albo jednej trzeciej Państw Członkowskich.
4. Rada Administracyjna przyjmuje regulamin wewnętrzny i zgodnie z tym regulaminem może ustanawiać podlegające jej komisje.
5. Rada Administracyjna może zapraszać obserwatorów do udziału w jej zebraniach.
6. Sekretariat Rady Administracyjnej zapewnia Urząd.

*Artykuł 40***Miejsce posiedzeń**

Rada Administracyjna zbiera się w siedzibie Komisji lub w miejscu działania Urzędu lub Urzędu Badawczego. Szczegóły określa regulamin wewnętrzny.

*Artykuł 41***Głosowanie**

1. Rada Administracyjna podejmuje decyzje, z wyjątkiem tych określonych w ust. 2, zwykłą większością głosów przedstawicieli Państw Członkowskich.
2. Decyzje podejmowane przez Radę Administracyjną na podstawie ►M5 _____ ◀ art. 29, 36 ust. 1 lit. a), b), d), i e), art. 43, 47, 109 ust. 3 i art. 112 wymagają większości trzech czwartych głosów przedstawicieli Państw Członkowskich.

▼B

3. Każde Państwo Członkowskie ma jeden głos.
4. Decyzje Rady Administracyjnej nie mają mocy wiążącej w rozumieniu art. 189 Traktatu.

ROZDZIAŁ III

ZARZĄDZANIE URZĘDEM*Artykuł 42***Zadania i kompetencje prezesa**

1. Prezes zarządza Urzędem.
2. Do tego celu prezes posiada szczególne zadania i kompetencje:
 - a) podejmuje wszelkie niezbędne kroki, łącznie z przyjmowaniem wewnętrznych instrukcji administracyjnych i ogłaszaniem zawiadomień, aby zapewnić działanie Urzędu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, przepisami określonymi w art. 113 i 114 oraz z zasadami lub wytycznymi ustanowionymi przez Radę Administracyjną na podstawie art. 36 ust. 1;
 - b) przedstawia corocznie Komisji i Radzie Administracyjnej sprawozdanie z działalności;
 - c) wykonuje wobec pracowników kompetencje określone w art. 31 ust. 2;
 - d) przedkłada wnioski określone w art. 36 ust. 1 lit. c) i w art. 47 ust. 2;
 - e) sporządza preliminarz dochodów i wydatków Urzędu na podstawie art. 109 ust. 1 i wykonuje budżet na podstawie art. 110;
 - f) dostarcza informacji, o które wystąpiła Rada Administracyjna na podstawie art. 36 ust. 2 tiret pierwsze;
 - g) może przedstawić Radzie Administracyjnej projekt zmian niniejszego rozporządzenia, oraz przepisów określonych w art. 113 i 114, jak również wszelkich innych przepisów odnoszących się do wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin;
 - h) może przekazywać swe kompetencje innym pracownikom Urzędu, z zastrzeżeniem przepisów wymienionych w art. 113 i 114.
3. Prezes jest wspomagany przez jednego lub więcej zastępców prezesa. Jeżeli prezes jest nieobecny lub niedysponowany, zastępca prezesa lub jeden z zastępców prezesa zastępuje go zgodnie z ustanowionym postępowaniem lub z wytycznymi wydanymi przez Radę Administracyjną na podstawie art. 36 ust. 1.

*Artykuł 43***Mianowanie wyższych urzędników**

1. Prezesa Urzędu mianuje Rada spośród listy kandydatów przedstawionych przez Komisję, po uzyskaniu opinii Rady Administracyjnej. Rada jest upoważniona do odwołania prezesa na wniosek Komisji, po uzyskaniu opinii Rady Administracyjnej.
2. Kadencja prezesa nie może przekraczać pięciu lat. Mandat jest odnawialny.
3. Zastępca lub zastępcy prezesa są mianowani lub odwoływani zgodnie z postępowaniem przewidzianym w ust. 1 i 2, po konsultacji z prezesem.

▼B

4. Rada wykonuje kompetencje dyscyplinarne w odniesieniu do urzędników określonych w ust. 1 i 3.

*Artykuł 44***Kontrola legalności**

1. Komisja kontroluje legalność tych działań prezesa, w stosunku do których wspólnotowe prawo nie przewiduje nadzoru przez inny organ w zakresie legalności, oraz działania Rady Administracyjnej odnoszące się do budżetu Urzędu.
2. Komisja wymaga, aby każde bezprawne działanie wymienione w ust. 1 zostało zmienione lub unieważnione.
3. Państwa Członkowskie, każdy członek Rady Administracyjnej lub inna osoba której bezpośrednio i osobiście to dotyczy mogą zwrócić się do Komisji o zbadanie legalności wyraźnego lub dorozumianego działania określonego w ust. 1. Osoby te mogą zgłosić się do Komisji w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym zainteresowana strona została powiadomiona o tym działaniu. Komisja w terminie dwóch miesięcy podejmie decyzję i zawiadomi o niej strony.

ROZDZIAŁ IV

IZBY ODWOŁAWCZE*Artykuł 45***Ustanowienie i uprawnienia**

1. W Urzędzie ustanawia się jedną lub więcej Izb Odwoławczych.
2. Izba lub Izby Odwoławcze są właściwe w rozstrzyganiu odwołań od decyzji określonych w art. 67.
3. Izbę lub Izby Odwoławcze zwołuje się w miarę potrzeby. Liczbę Izb Odwoławczych i ich zadania określają przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 114.

*Artykuł 46***Skład Izb Odwoławczych**

1. Izba Odwoławcza składa się z przewodniczącego i dwóch członków.
2. Przewodniczący dla każdej sprawy wybiera innych członków i ich zastępców z listy kwalifikowanych członków sporządzonej na podstawie art. 47 ust. 2.
3. Izba Odwoławcza może rozszerzyć swój skład o dwóch dalszych członków ze wspomnianej listy, jeżeli uważa, że wymaga tego charakter odwołania.
4. Wymagane kwalifikacje członków każdej z Izb Odwoławczych, kompetencje poszczególnych członków w zakresie przygotowywania rozstrzygnięć i reguły głosowania określają przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 114.

*Artykuł 47***Niezależność członków Izb odwoławczych**

1. Przewodniczących Izb odwoławczych i ich zastępców mianuje Rada z listy kandydatów w odniesieniu do każdego przewodniczącego i każdego zastępcy, którą przedstawia Komisja po otrzymaniu opinii

▼B

Rady Administracyjnej. Kadencja trwa pięć lat. Może ona zostać odnowiona.

2. Inni członkowie Izb Odwoławczych, na podstawie przepisów art. 46 ust. 2, wybierani są na kadencję pięcioletnią na wniosek Urzędu z listy członków sporządzonej przez Radę Administracyjną. Lista zostaje ustalona na okres pięciu lat. Kadencję można odnowić dla całej listy lub jej części.

3. Członkowie Izb Odwoławczych są niezależni. W podejmowaniu rozstrzygnięć nie są oni związani żadnymi instrukcjami.

4. Członkowie Izb Odwoławczych nie mogą być członkami komitetów określonych w art. 35 ani pełnić innych funkcji w Urzędzie. Działalność członków Izb Odwoławczych może być działalnością dodatkową.

5. Członków Izb Odwoławczych nie można zwolnić ze swych czynności ani skreślić z listy w okresie ich kadencji, chyba że istnieją poważne podstawy do takiego zwolnienia, a Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich podejmie taką decyzję na wniosek Komisji i po uzyskaniu opinii Rady Administracyjnej.

*Artykuł 48***Wyłączenie i wnioski o wyłączenie**

1. Członkowie Izb Odwoławczych nie mogą brać udziału w jakimkolwiek postępowaniu odwoławczym, jeżeli mają w nim osobisty interes albo jeżeli uczestniczyli uprzednio jako pełnomocnicy stron w sprawie będącej przedmiotem odwołania, lub jeśli uczestniczyli oni w wydaniu decyzji będącej przedmiotem postępowania odwoławczego.

2. Jeżeli z któregośkolwiek powodu wymienionego w ust. 1, bądź z innego powodu, członek Izby Odwoławczej uważa, że nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym, powiadamia o tym Izbę odwoławczą.

3. Strona postępowania może wystąpić o wyłączenie członka Izby Odwoławczej z powodów wspomnianych w ust. 1, lub jeśli podejrzewa ich o stronniczość. Złożenie takiego wniosku nie jest dopuszczalne, jeżeli strona postępowania odwoławczego podjęła czynności procesowe, mimo, że podjęła już wiadomość o podstawie wyłączenia. Wyłączenia nie można uzasadniać narodowością członków.

4. Izby odwoławcze podejmują decyzje co do tego, jaka czynność ma być podjęta w przypadkach w określonych ust. 2 i 3 bez udziału zainteresowanego członka. W celu podjęcia takiej decyzji, członek który wycofał się lub co do którego złożono wniosek o wyłączenie, zostaje zastąpiony przez zastępcę.

CZĘŚĆ CZWARTA**POSTĘPOWANIE PRZED URZĘDEM****ROZDZIAŁ I****WNIOSKI***Artykuł 49***Składanie wniosków**

1. Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin składa się, zależnie od wyboru wnioskodawcy:

▼B

- a) bezpośrednio w Urzędzie; lub
- b) w jednym z podporządkowanych jednostek lub w jednej z instytucji krajowych ustanowionych lub upoważnionych na podstawie art. 30 ust. 4, o ile składający wniosek powiadomi bezpośrednio Urząd o jego złożeniu w ciągu dwóch tygodni od jego złożenia.

Szczegółowe zasady dotyczące sposobu dokonania powiadomienia określonego w lit. b) mogą zostać określone w przepisach wykonawczych ustanowionych na podstawie art. 114. Zaniechanie powiadomienia Urzędu o wniosku złożonym na podstawie lit. b) nie wpływa na ważność wniosku, o ile zostanie on dostarczony do Urzędu w ciągu miesiąca po jego złożeniu w podporządkowanej jednostce lub w instytucji krajowej.

2. W przypadku gdy wniosek złożono w jednej z instytucji krajowych określonej w ust. 1 lit. b), podejmie ona wszelkie kroki, aby przesłać wniosek do Urzędu w ciągu dwóch tygodni od jego złożenia. Instytucje krajowe mogą pobierać opłatę od wnioskodawcy, która nie przekracza kosztów administracyjnych otrzymania i przekazania wniosku.

*Artykuł 50***Zasady regulujące wnioski**

1. Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin zawiera co najmniej:

- a) prośbę o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin;
- b) określenie botanicznej jednostki systematycznej;
- c) informacje umożliwiające identyfikację składającego wniosek lub, gdzie to stosowne, osób wspólnie składających wniosek;
- d) nazwę hodowcy i zapewnienie, że zgodnie z wiedzą składającego wniosek żadne inne osoby nie uczestniczyły w hodowli lub w odkryciu i rozwijaniu odmiany; jeżeli wnioskodawca nie jest hodowcą lub jednym z hodowców to dostarcza on stosowną dokumentację dowodową wykazującą jak wszedł w posiadanie uprawnień do wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin;
- e) tymczasowe oznaczenie odmiany;
- f) dokładny opis odmiany;
- g) geograficzne miejsce pochodzenia odmiany;
- h) pełnomocnictwa pełnomocnika;
- i) szczegóły dotyczące wcześniejszego zarobkowego korzystania z odmiany;
- j) szczegóły dotyczące wszelkich innych wniosków związanych z odmianą.

2. Szczegóły dotyczące warunków przewidzianych w ust. 1, włączając w to przepisy o dostarczaniu dalszych informacji, mogą zostać ustanowione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 114.

3. We wniosku należy zaproponować nazwę odmiany, którą można dołączyć do wniosku.

*Artykuł 51***Data wniosku**

Data wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin jest data, w której Urząd otrzymał ważny wniosek na podstawie

▼B

art. 49 ust. 1 lit. c) albo jednostka podporządkowana lub instytucja krajowa na podstawie przepisów art. 49 ust. 1 lit. b), o ile wniosek ten spełnia wymogi określone w art. 50 ust. 1 i uiszczona została opłata na podstawie art. 83 w terminie określonym przez Urząd.

*Artykuł 52***Pierwszeństwo**

1. Pierwszeństwo wniosku ustala się według daty otrzymania wniosku. Jeżeli wnioski mają tę samą datę złożenia, pierwszeństwo określa się według kolejności złożenia, jeżeli można ją ustalić. W przeciwnym razie wnioski mają to samo pierwszeństwo.

2. Jeżeli składający wniosek lub jego poprzednik prawny złożył już wniosek o prawo do odmiany w jednym z Państw Członkowskich lub w państwie — członku Międzynarodowego Związku ds. Ochrony Nowych Odmian Roślin, a wniosek złożono w ciągu dwunastu miesięcy od daty złożenia wcześniejszego wniosku, wnioskodawca korzysta z prawa pierwszeństwa według daty wcześniejszego wniosku w odniesieniu do wniosku o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, o ile w dniu złożenia wniosku nadal istnieje wcześniejszy wniosek.

3. Prawo pierwszeństwa skutkuje w ten sposób, że datę złożenia wcześniejszego wniosku uważa się za datę złożenia wniosku o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin do celów art. 7, 10 i 11.

▼M5

4. Ustępy 2 i 3 stosuje się także wobec wcześniejszych wniosków złożonych w innym państwie.

▼B

5. Roszczenie o przyznanie prawa pierwszeństwa wcześniejszego niż przewidziano w ust. 2 wygasa, jeżeli wnioskodawca nie dostarczył Urzędowi w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku kopii wcześniejszego wniosku poświadczonego przez organy właściwe do rozpatrzenia wniosku. Jeżeli wcześniejszy wniosek nie został sporządzony w jednym z urzędowych języków Wspólnot Europejskich, Urząd może dodatkowo wymagać tłumaczenia wcześniejszego wniosku na jeden z tych języków.

ROZDZIAŁ II

URZĘDOWE BADANIE*Artykuł 53***Formalne badanie wniosku**

1. Urząd sprawdza, czy:

- a) wniosek złożono ważnie na podstawie przepisów art. 49;
- b) wniosek odpowiada warunkom przewidzianym w art. 50 i warunkom przewidzianym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie tego artykułu;
- c) w razie potrzeby, czy roszczenie o przyznanie pierwszeństwa odpowiada przepisom art. 52 ust. 2, 4 i 5; i
- d) w terminie określonym przez Urząd uiszczono opłaty ustanowione na podstawie art. 83.

2. Jeżeli wniosek spełniający warunki określone w art. 51, nie spełnia jednak innych warunków określonych w art. 50, Urząd umożliwia składającemu wniosek usunięcie stwierdzonych braków.

▼B

3. Jeżeli wniosek nie spełnia warunków określonych w art. 51, Urząd powiadamia o tym wnioskodawcę, lub jeżeli jest to niemożliwe, publikuje tę informację na podstawie przepisów art. 89.

*Artykuł 54***Badanie merytoryczne**

1. Urząd bada, czy odmiana może być przedmiotem wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin na podstawie przepisów art. 5, czy odmiana jest nowa na podstawie przepisów art. 10, czy wnioskodawca jest uprawniony do złożenia wniosku na podstawie przepisów art. 12 i czy spełnione zostały warunki określone w art. 82. Urząd bada także, czy proponowana nazwa odmiany jest właściwa na podstawie art. 63. W tym celu może on skorzystać z pomocy innych organów.

2. Pierwszego wnioskodawcę uważa się za uprawnionego do wspólnotowej ochrony odmian roślin na podstawie art. 11. Przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku Urząd zostanie powiadomiony lub jeżeli wynika to z dostarczonego ostatecznego orzeczenia odnośnie do żądania uprawnienia na podstawie art. 98 ust. 4, że uprawnienie nie przysługuje lub nie przysługuje wyłącznie pierwszemu wnioskodawcy. Jeżeli ustalono tożsamość uprawnionego wyłącznie lub innych uprawnionych osób, ta osoba lub te osoby mogą przystąpić do postępowania jako składający wniosek.

*Artykuł 55***Badanie techniczne**

1. W przypadku gdy Urząd w wyniku badania na podstawie art. 53 i 54 nie stwierdził żadnych przeszkód w przyznaniu wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, uczyni on przygotowania do przeprowadzenia sprawdzenia technicznego związanego ze zgodnością z warunkami ustanowionymi w art. 7, 8 i 9 przez właściwy urząd lub urzędy, co najmniej w jednym z Państw Członkowskich, którym Rada Administracyjna powierzyła odpowiedzialność za techniczne sprawdzanie odmian należących do danej grupy taksonomicznej, zwanymi dalej „Urzędem lub Urzędami badającymi”.

2. W przypadku gdy żaden Urząd badający nie jest dostępny, Urząd, za zgodą Rady Administracyjnej, może powierzyć innym właściwym instytucjom odpowiedzialność za badanie lub ustanowić własne podporządkowane jednostki dla wykonania tych samych celów. Dla potrzeb niniejszego rozdziału takie instytucje lub podporządkowane jednostki uważa się za Urzędy badające. Mogą one korzystać z urządzeń oddanych im do dyspozycji przez składającego wniosek.

3. Urząd przekazuje Urzędowi badającemu kopie wniosków zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 114.

4. Urząd określa w drodze ogólnych regulacji lub na wniosek, w indywidualnych sprawach, kiedy, dokąd i w jakich ilościach i jakości należy dostarczyć materiał siewny do badania technicznego i próby wzorcowe.

5. W przypadku gdy składający wniosek występuje z roszczeniem o przyznanie mu prawa pierwszeństwa na podstawie art. 52 ust. 2 lub 4, dostarcza on w ciągu dwóch lat od daty złożenia wniosku na podstawie art. 51 potrzebny materiał i ewentualnie inne wymagane dokumenty. Jeżeli wycofano lub odrzucono wcześniejszy wniosek przed upływem dwóch lat, Urząd może wymagać od wnioskodawcy dostarczenia materiału lub ewentualnych innych dokumentów w określonym terminie.

Artykuł 56

Przeprowadzanie badania technicznego

1. Urzędy badające przeprowadzają próbną uprawę odmiany lub inne wymagane badania do celów badania technicznego, o ile nie przewidziano innych sposobów przeprowadzania badania technicznego odnoszących się do zgodności z warunkami określonymi w art. 7-9.
2. Przeprowadzanie badania technicznego jest zgodne z wytycznymi dotyczącymi badania wydanymi przez Radę Administracyjną lub z jakimkolwiek instrukcjami określonymi przez Urząd.
3. Do celów badania technicznego Urzędy badające mogą, za zgodą Urzędu, korzystać z pomocy innych podmiotów posiadających odpowiednie kwalifikacje techniczne i uwzględniać wyniki badań, ustalenia i informacje zebrane przez te podmioty.
4. Każdy Urząd badający, o ile Urząd nie postanowił inaczej, rozpoczyna badanie techniczne nie później niż w dniu, w którym rozpoczęła się badanie techniczne na podstawie wniosku o krajowe prawo ochronne, złożonego w dniu, w którym Urząd badający otrzymał wniosek przesłany przez Urząd.
5. W przypadku art. 55 ust. 5 każdy Urząd badający o ile Urząd nie postanowił inaczej, rozpoczyna sprawdzenie techniczne na podstawie wniosku o krajowe prawo ochronne, o ile w tym dniu dostarczono potrzebny materiał i inne wymagane dokumenty.
6. Rada Administracyjna może zdecydować, że badanie techniczne odmian winorośli i drzew może rozpocząć się później.

Artykuł 57

Sprawozdanie z badania

1. Urząd badający na żądanie Urzędu lub jeżeli uważa, że wyniki badania technicznego wystarczają do oceny odmiany, przesyła Urzędowi sprawozdanie z badania, a także opis odmiany, jeżeli ustalili, że spełniono warunki określone w art. 7-9.
2. Urząd powiadamia składającego wniosek o wynikach badania technicznego i opisie odmiany i umożliwia mu wniesienia uwag w tym przedmiocie.
3. Urząd może, z urzędu po porozumieniu się ze składającym wniosek lub na jego żądanie, przeprowadzić uzupełniające badanie, jeżeli uważa, że sprawozdanie z badania nie stanowi wystarczającej podstawy do rozstrzygnięcia. Do celu oceny wyników każde uzupełniające badanie przeprowadzone przed uprawomocnieniem się rozstrzygnięcia na podstawie art. 61 i 62 uważa się za część badania określonego w art. 51 ust. 1.
4. Wyniki badania technicznego są przedmiotem wyłącznych praw Urzędu, który jest uprawniony do rozporządzania nimi i mogą być one używane w inny sposób przez Urzędy badające tylko za zgodą Urzędu.

Artykuł 58

Koszty badania technicznego

Urząd wypłaca Urzędowi badającemu opłatę zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 114.

▼B*Artykuł 59***Sprzeciw wobec przyznania prawa**

1. Każdy może złożyć na piśmie w Urzędzie sprzeciw wobec przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.
2. Sprzeciwiający są, obok składającego wniosek, stronami w postępowaniu o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Bez uszczerbku dla przepisów art. 88, sprzeciwiający się mają dostęp do dokumentów, łącznie z wynikami badania technicznego i opisu odmiany określonych w art. 57 ust. 2.
3. Sprzeciwy mogą opierać się tylko na twierdzeniu, że:
 - a) nie spełniono warunków określonych w art. 7–11;
 - b) istnieje jedna z przeszkód do nadania wnioskowanej nazwy odmiany, określona w art. 63 ust. 3 lub 4.
4. Sprzeciwy można składać:
 - a) w przypadkach sprzeciwów przewidzianych w ust. 3 lit. a) — w każdym czasie po złożeniu wniosku, przed wydaniem decyzji w sprawie na podstawie art. 61 i 62;
 - b) w przypadkach sprzeciwów przewidzianych w ust. 3 lit. b) — w ciągu trzech miesięcy po ogłoszeniu wnioskowanej nazwy odmiany na podstawie art. 89.
5. Decyzje w sprawie sprzeciwów można podejmować łącznie z decyzjami podejmowanymi na podstawie art. 61, 62 i 63.

*Artykuł 60***Pierwszeństwo nowego wniosku w przypadku sprzeciwów**

Jeżeli sprzeciw dotyczący niespełnienia warunków określonych w art. 11 prowadzi do wycofania lub odrzucenia wniosku o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin i jeżeli sprzeciwiający się w ciągu miesiąca od dnia wycofania lub ostatecznego odrzucenia wniosku złoży wniosek o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin może on żądać, aby datę wycofania lub odrzucenia wniosku uważano za datę wniesienia jego wniosku.

ROZDZIAŁ III

ROZSTRZYGNIECIA*Artykuł 61***Odrzucenie**

1. Urząd odrzuca wnioski o przyznanie wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, jeśli ustali, że wnioskodawca:
 - a) nie usunął braków w rozumieniu art. 53, do usunięcia których wyznaczono mu dodatkowy termin;
 - b) nie zastosował się w wyznaczonym terminie do ogólnego przepisu lub do żądania na podstawie art. 55 ust. 4 lub 5, o ile Urząd nie zezwolił mu na nieprzedkładanie materiału; lub
 - c) nie wnioskował o nazwę odmiany odpowiednio na podstawie art. 63.
2. Urząd odmawia przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, jeżeli:
 - a) stwierdzi, że nie spełniono warunków wymaganych do sprawdzenia na podstawie art. 54; lub

▼B

- b) dojdzie do wniosku na podstawie sprawozdania ze sprawdzenia na podstawie art. 57, że nie spełniono warunków określonych w art. 7, 8 i 9.

*Artykuł 62***Przyznanie**

Urząd przyznaje wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, jeżeli stwierdzi, że wyniki badania są wystarczające do wydania decyzji. Decyzja ta zawiera urzędowy opis odmiany.

*Artykuł 63***Nazwa odmiany**

1. W przypadku gdy wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin zostało przyznane, Urząd zatwierdza dla tej odmiany nazwę wnioskowaną przez składającego wniosek na podstawie przepisów art. 50 ust. 3, jeżeli na podstawie badania dokonanego na podstawie art. 54 ust. 1 zdanie drugie uzna te nazwę za właściwą.
2. Nazwa odmiany jest właściwa, jeżeli nie zaistniały przeszkody określone w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.
3. Przeszkody w nadaniu nazwy odmiany, występują w przypadku jeśli:
 - a) jej używanie na obszarze Wspólnoty naruszałoby wcześniejsze prawa osób trzecich;
 - b) może spowodować trudności jej użytkownikom w jej rozpoznaniu lub odtworzeniu;
 - c) jest tożsama lub może wprowadzić w błąd ze względu na podobieństwo do nazwy innej odmiany tego samego lub pokrewnego gatunku, którą wpisano do urzędowego rejestru odmian roślin lub pod którą materiał innej odmiany wprowadzono do obrotu w Państwie Członkowskim lub w państwie członkowskim Międzynarodowego Związku ds. Ochrony Nowych Odmian Roślin, chyba że ta odmiana już nie istnieje i jej nazwa nie uzyskała większego znaczenia;
 - d) jest tożsama lub można ją pomylić z innymi oznaczeniami używanymi powszechnie w obrocie towarowym lub którą zastrzeżono na podstawie odrębnych przepisów;
 - e) może wywołać zgorzenie w jednym z Państw Członkowskich lub narusza porządek publiczny;
 - f) może wprowadzać w błąd co do właściwości odmiany, jej wartości lub tożsamości lub tożsamości hodowcy lub innej strony w postępowaniu.
4. Istnieje kolejna przeszkoda, gdy odmiana została już zarejestrowana:
 - a) w jednym z Państw Członkowskich; lub
 - b) w państwie członkowskim Międzynarodowego Związku ds. Ochrony Nowych Odmian Roślin; lub
 - c) w innym państwie, co do którego postanowiono w akcie prawa wspólnotowego, że odmiany ocenia się zgodnie z regułami równoważnymi do tych, które ustanowiono w dyrektywach o wspólnym katalogu odmian;

do urzędowego rejestru odmian roślin lub których materiał wprowadzono w tych państwach do obrotu w celach handlowych, a wnioskowana nazwa odmiany różni się od tej, która została tam

▼B

zarejestrowana lub której tam się używa, chyba że wobec nazwy takiej istnieje przeszkoda przewidziana w ust. 3.

5. Urząd ogłasza, które gatunki uważa za „pokrewne” w rozumieniu ust. 3 lit. c).

ROZDZIAŁ IV

**UTRZYMYWANIE WSPÓLNOTOWEGO PRAWA DO OCHRONY
ODMIAN ROŚLIN***Artykuł 64***Badanie techniczne**

1. Urząd bada trwanie niezmiennego istnienia chronionych odmian.
2. W tym celu przeprowadza się badanie techniczne na podstawie art. 55 i 56.
3. Posiadacz zobowiązany jest dostarczyć do Urzędu i do Urzędów badających, którym powierzono techniczne badanie odmiany, wszelkie informacje potrzebne do oceny niezmiennego istnienia odmiany. Jest on obowiązany, zgodnie ze wskazówkami wydanymi przez Urząd, do dostarczania materiału odmiany i umożliwienie sprawdzenia, czy podjęto właściwe środki, aby zapewnić trwanie niezmiennego istnienia odmiany.

*Artykuł 65***Sprawozdanie z badania technicznego**

1. Urząd badający, któremu powierzono badanie techniczne na żądanie Urzędu lub jeżeli ustali, że odmiana nie jest wyrównana lub trwała, przesyła Urzędowi sprawozdanie ze swoimi wnioskami.
2. Jeżeli w wyniku badania technicznego zostały wykryte odstępstwa na podstawie przepisów ust. 1, Urząd powiadamia posiadacza o wynikach badania technicznego i daje mu możliwość wniesienia uwag do tego sprawozdania.

*Artykuł 66***Zmiana nazwy odmiany**

1. Urząd zmienia nazwę odmiany przyznaną zgodnie z art. 63, jeżeli ustali, że nazwa nie spełnia lub przestała spełniać warunki określone w art. 63, a w przypadku sprzeczności z wcześniejszym prawem trzeciej strony, jeśli posiadacz wyraził zgodę na zmianę lub jeżeli jemu lub jakiegokolwiek osobie zobowiązanej do używania nazwy odmiany prawomocnym orzeczeniem zakazano używania tej nazwy odmiany.
2. Urząd umożliwia posiadaczowi złożenie wniosku co do nowej nazwy odmiany i postępuje zgodnie z art. 63.
3. Wobec wnioskowanej nowej nazwy odmiany można zgłaszać sprzeciw zgodnie z art. 59 ust. 3 lit. b).

ROZDZIAŁ V

ODWOŁANIA

*Artykuł 67***Decyzje, od których przysługuje odwołanie**

1. Odwołanie przysługuje od decyzji Urzędu podjętych na podstawie art. 20, 21, 59, 62, 63 i 66 oraz od decyzji dotyczących opłat wydanych na podstawie art. 83, kosztów wydanych na podstawie art. 85, wpisania lub skreślenia danych w rejestrze, wydanych na podstawie art. 87 i jawności rejestru, wydanych na podstawie do art. 88.
2. Odwołanie wniesione na podstawie ust. 1 ma skutek zawieszający. Jednak Urząd może zarządzić wykonanie zaskarżonej decyzji, jeżeli uzna, że okoliczności tego wymagają.
3. Odwołanie przysługuje od decyzji Urzędu wydanych na podstawie art. 29 i 100 ust. 2, chyba że odwołanie zostało wniesione bezpośrednio na podstawie art. 74. W takim przypadku wniesienie odwołania nie ma skutku zawieszającego.
4. Odwołanie od decyzji, które nie kończy postępowania w sprawie w stosunku do jednej ze stron, można wnieść jedynie łącznie z odwołaniem od decyzji ostatecznej, o ile w decyzji nie przewidziano możliwości wniesienia odrębnego odwołania.

*Artykuł 68***Osoby uprawnione do wniesienia odwołania i do występowania jako strony w postępowaniu**

Każda osoba fizyczna lub prawna może, z zastrzeżeniem art. 82, wnieść odwołanie od decyzji, której jest adresatem oraz od decyzji, która, mimo że została skierowana do innej osoby, dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie. Strony postępowania są uprawnione do uczestniczenia w postępowaniu odwoławczym, a Urząd obowiązany jest do uczestniczenia w nim.

*Artykuł 69***Termin i forma**

Odwołanie wnosi się na piśmie do Urzędu w terminie dwóch miesięcy od doręczenia decyzji osobie odwołującej się, a gdy nie miało to miejsca, w terminie dwóch miesięcy od ogłoszenia decyzji, uzasadnienie odwołania składa się w terminie czterech miesięcy od wymienionego doręczenia lub ogłoszenia.

*Artykuł 70***Rewizja przedwstępna**

1. Urząd zmienia decyzję, jeżeli jednostka, która w ramach Urzędu przygotowała rozstrzygnięcie, uzna, że odwołanie jest dopuszczalne i zasługuje na uwzględnienie. Taka możliwość nie istnieje, jeżeli kilka stron wniosło odwołanie, a ich wnioski są przeciwstawne.

2. Jeżeli decyzja nie została zmieniona w ciągu miesiąca od otrzymaniu uzasadnienia odwołania, Urząd postępuje następująco w odniesieniu do odwołania:

- rozstrzyga, czy podejmie działanie na podstawie drugiego zdania ust. 2 art. 67, i
- przekazuje odwołanie Izbie Odwoławczej.

▼B*Artykuł 71***Rozpatrywanie odwołań**

1. Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne Urząd sprawdza, czy odwołanie jest uzasadnione.
2. Przy rozpatrywaniu odwołania Izba Odwoławcza może, tak często, jak to konieczne, wezwać strony w postępowaniu odwoławczym do zajęcia stanowiska w określonym terminie w stosunku do wydawanych przez nią komunikatów lub materiałów dostarczonych przez inne strony postępowania odwoławczego. Strony postępowania odwoławczego mogą składać ustne oświadczenia.

*Artykuł 72***Decyzja w sprawie odwołania**

Izba Odwoławcza wydaje decyzję w sprawie odwołania na podstawie badania dokonanego na podstawie art. 71. Izba Odwoławcza może podejmować wszelkie czynności, które należą do kompetencji Urzędu albo przekazać sprawę właściwej jednostce Urzędu do dalszego działania w tej sprawie. W takim przypadku Urząd, o ile stan faktyczny nie uległ zmianie, związany jest motywami rozstrzygnięcia podanymi przez Izbę Odwoławczą.

▼M1*Artykuł 73***Skargi na decyzje Izby Odwoławczej**

1. Na decyzje Izby Odwoławczej przysługuje skarga do Trybunału Sprawiedliwości.
2. Skargę można oprzeć na następujących podstawach: braku kompetencji, poważnego naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia Traktatu, niniejszego rozporządzenia lub jakiegokolwiek zasady prawnej związanej z ich stosowaniem, albo nadużycia władzy.
3. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do unieważnienia lub zmiany zaskarżonej decyzji.
4. Skarga przysługuje każdej stronie postępowania odwoławczego, która nie uzyskała całkowitej lub częściowej satysfakcji ze swojego wniosku.
5. Skargę wnosi się do Trybunału Sprawiedliwości w terminie dwóch miesięcy od doręczenia decyzji Izby Odwoławczej.
6. Urząd jest zobowiązany do podjęcia niezbędnych środków, które zapewnią wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości.

▼B*Artykuł 74***Bezpośredni środek odwoławczy**

1. Na decyzje Urzędu podjęte na podstawie art. 29 i 100 ust. 2 przysługuje bezpośredni środek odwoławczy do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.
2. Przepis art. 73 stosuje się odpowiednio.

ROZDZIAŁ VI

INNE WYMOGI PROCEDURALNE

*Artykuł 75***Uzasadnienie decyzji, prawo bycia wysłuchanym**

Decyzje Urzędu zawierają uzasadnienie. Muszą one opierać się na motywach oraz dowodach, co do których strony postępowania miały możliwość ustosunkowania się ustnie lub na piśmie.

*Artykuł 76***Badanie stanu faktycznego z urzędu**

W postępowaniu przed Urzędem, może on badać stan faktyczny z urzędu w zakresie, w jakim podlega on badaniu na podstawie art. 54 i 55. Urząd nie uwzględnia stanu faktycznego, na który nie powołano się, ani dowodów, które nie zostały przedstawione w terminie wyznaczonym przez Urząd.

*Artykuł 77***Postępowanie ustne**

1. Urząd zarządza przeprowadzenie postępowania ustnego z urzędu lub na żądanie którejkolwiek ze stron postępowania.
2. Bez uszczerbku dla ust. 3, postępowanie ustne przed Urzędem jest niejawne.
3. Postępowanie ustne przed Izbą Odwoławczą, łącznie z ogłoszeniem decyzji, jest jawne, chyba że Izba Odwoławcza, przed którą toczy się postępowanie, postanowi inaczej w okolicznościach, w których jawność może spowodować poważne i nieuzasadnione ujemne skutki, szczególnie w odniesieniu do którejkolwiek ze stron postępowania odwoławczego.

*Artykuł 78***Dopuszczenie dowodów**

1. W każdym postępowaniu przed Urzędem środki dowodowe mogą obejmować:
 - a) przesłuchanie stron postępowania;
 - b) żądanie dostarczenia informacji;
 - c) przedstawianie dokumentów i innych materiałów dowodowych;
 - d) zeznania świadków;
 - e) opinie biegłych;
 - f) oględziny miejsca;
 - g) złożenie pisemnego oświadczenia pod przysięgą.
2. Jeżeli Urząd rozstrzyga kolegialnie, organ kolegialny może zlecić jednemu ze swych członków zbadanie powołanych dowodów.
3. Jeżeli Urząd uzna za niezbędne, aby strona postępowania, świadek lub biegły złożyli zeznania ustnie:
 - a) wydaje nakaz stawienia zobowiązujący określoną osobę do stawienia się; lub

▼B

- b) zwraca się do właściwego sądu lub innego uprawnionego organu w państwie, w którym dana osoba ma stałe miejsce zamieszkania, z żądaniem przesłuchania tej osoby, zgodnie z art. 91 ust. 2.
4. Strona postępowania, świadek lub biegły wezwani do stawienia przed Urzędem mogą wystąpić o zezwolenie na przesłuchanie ich przez właściwy sąd lub inny uprawniony organ w państwie, w którym mają stałe miejsce zamieszkania. W razie złożenia takiego wniosku lub w przypadku niestawienia się na wezwanie, Urząd może, na podstawie art. 91 ust. 2, zwrócić się do właściwego sądu lub innego uprawnionego organu o przesłuchanie tej osoby.
5. Strony postępowania, świadkowie lub biegli mogą być przesłuchiwani przed Urzędem pod przysięgą lub w innej wiążącej formie, jeśli Urząd uzna to za stosowne, Urząd może też zwrócić się do właściwego sądu lub innego właściwego organu w państwie, w którym dana osoba ma stałe miejsce zamieszkania, o przesłuchanie jej przy zachowaniu wymaganych warunków.
6. Zwracając się do właściwego sądu lub innego uprawnionego organu o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania, Urząd może zwrócić się o przyjęcie zeznań pod przysięgą i o zezwolenie pracownikowi Urzędu na uczestniczenie w przesłuchaniu i zadawanie pytań stronie postępowania, świadkowi lub biegłemu za pośrednictwem sądu lub innego organu albo bezpośrednio.

*Artykuł 79***Doręczenia**

Urząd doręcza z urzędu wszelkie decyzje i wezwania, a także informacje i komunikaty, od daty doręczenia liczy się termin albo jeżeli doręczenie jest wymagane na podstawie innych przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, albo jeśli tak zarządził prezes Urzędu. Doręczenia mogą być dokonywane za pośrednictwem właściwych do spraw odmian roślin urzędów Państw Członkowskich.

*Artykuł 80***Przywrócenie do stanu pierwotnego**

1. W przypadku gdy, mimo zachowania należytej staranności, składający wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, posiadacz lub inna strona postępowania przed Urzędem nie dotrzymała wyznaczonego terminu w stosunku do Urzędu, z uwagi na szczególne okoliczności, należy przywrócić termin, o ile niedotrzymanie wyznaczonego terminu bezpośrednio powoduje na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia utratę jakiegokolwiek uprawnienia lub prawa do wniesienia środków odwoławczych.
2. Wniosek składa się na piśmie w terminie dwóch miesięcy od ustania przyczyny uchybienia terminu. Czynności, dla której określony był termin należy dopełnić w tym samym terminie. Wniosek można składać w ciągu roku od wygaśnięcia terminu, który nie został dotrzymany.
3. Wniosek zawiera uzasadnienie oraz wskazuje stan faktyczny i motywy, na jakich jest on oparty.
4. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do terminów określonych w ust. 2 ani do terminów określonych w art. 52 ust. 2, 4 i 5.
5. Osoba, która w Państwie Członkowskim w dobrej wierze korzystała lub dokonała skutecznych i rzetelnych przygotowań w celu korzystania z odmiany będącej przedmiotem opublikowanego wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin lub już przyznanego wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin,

▼B

w okresie pomiędzy utratą praw na podstawie ust. 1 w odniesieniu do wniosku lub do przyznanego wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, może nadal z niego bezpłatnie korzystać w swoim przedsiębiorstwie lub na potrzeby swojego przedsiębiorstwa.

*Artykuł 81***Zasady ogólne**

1. W braku odpowiednich przepisów proceduralnych w niniejszym rozporządzeniu lub w przepisach przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, Urząd stosuje zasady kodeksu postępowania ogólnie przyjęte w Państwach Członkowskich.

2. Artykuł 48 stosuje się *mutatis mutandis* do pracowników Urzędu, w zakresie w jakim uczestniczą oni w podejmowaniu decyzji określonych w art. 67, a w odniesieniu do pracowników Urzędów badających — w stopniu w jakim współuczestniczą oni w przygotowaniu tych decyzji.

*Artykuł 82***Pełnomocnik**

Osoby niemające stałego miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Wspólnoty lub których przedsiębiorstwo nie zostało utworzone na terytorium Wspólnoty mogą brać udział w postępowaniu przed Urzędem tylko wówczas, jeżeli ustanowią one pełnomocnika, który ma stałe miejsce zamieszkania, siedzibę lub którego siedziba bądź zakład znajdują się na terytorium Wspólnoty.

ROZDZIAŁ VII

OPLATY, ROZSTRZYGNIĘCIE O KOSZTACH*Artykuł 83***Oplaty**

1. Urząd pobiera opłaty za swoje czynności urzędowe podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz opłaty roczne w czasie trwania wspólnotowej ochrony odmian roślin, zgodnie z przepisami dotyczącymi opłat określonymi w art. 113.

2. W przypadku nieuiszczenia opłat należnych jako opłaty za czynności urzędowe określone w art. 113 ust. 2 lub za inne czynności urzędowe określone w przepisach dotyczących opłat, które są dokonywane tylko na wniosek, przyjmuje się, że wniosek nie został złożony, jeżeli czynności konieczne do uiszczenia opłaty nie zostały podjęte w terminie miesiąca od dnia, w którym Urząd przesłał nowe wezwanie do uiszczenia opłaty i poinformował o skutkach nieuiszczenia opłaty.

3. Jeżeli niektóre informacje dostarczone przez składającego wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin można sprawdzić tylko w ramach badania technicznego, którego zakres wykracza poza ramy ustalone dla badania technicznego odmian danej jednostki systematycznej, opłatę za badanie techniczne można zwiększyć do wielkości rzeczywiście poniesionych wydatków, po wysłuchaniu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty.

4. W przypadku uwzględnienia odwołania zwraca się opłatę za odwołanie, a w przypadku częściowego uwzględnienia odwołania — stosowną część opłaty za odwołanie. Można jednak odmówić dokonania zwrotu w całości lub w części, jeżeli uwzględnienie odwołania wynikało z uwzględnienia faktów, które nie były znane w czasie podejmowania pierwotnej decyzji.

*Artykuł 84***Przedawnienie roszczeń finansowych**

1. Roszczenia Urzędu o uiszczenie opłat przedawniają się po upływie czterech latach od końca roku kalendarzowego, w którym opłaty te stały się wymagalne.
2. Roszczenia wobec Urzędu w odniesieniu do zwrotu opłat lub kwot nienależnie wpłaconych Urzędowi przedawniają się po upływie czterech lat od końca roku kalendarzowego, w którym powstały te roszczenia.
3. Żądanie uiszczenia opłaty skutkuje przerwaniem biegu przedawnienia przewidzianego w ust. 1, a wystąpienie z pisemnym i uzasadnionym roszczeniem zwrotu opłaty skutkuje przerwaniem biegu przedawnienia przewidzianego w ust. 2. Po przerwaniu biegu przedawnienia, biegnie on ponownie licząc od dnia przerwania i kończy się najpóźniej po sześciu latach od końca roku kalendarzowego, w którym się pierwotnie rozpoczął, chyba że w międzyczasie wszczęto procedurę sądową mającą na celu wyegzekwowanie roszczeń; w tym przypadku termin przedawnienia nie może upłynąć wcześniej niż rok licząc od daty uprawomocnienia się orzeczenia w tej sprawie.

*Artykuł 85***Zwrot kosztów postępowania**

1. Strona przegrywająca w postępowaniu o pozbawienie lub uchylenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin albo w postępowaniu odwoławczym ma obowiązek zwrotu opłat wniesionych przez pozostałe strony postępowania oraz uzasadnionych wydatków poniesionych przez te strony w toku postępowania, włączając zwrot kosztów podróży i pobytu oraz wynagrodzenie pełnomocnika, radcy lub adwokata, w granicach ustalonych w tabelach dla poszczególnych rodzajów kosztów na warunkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 114.
2. Urząd lub Izba Odwoławcza może jednak postanowić o innym rozkładzie kosztów postępowania, jeżeli roszczenia każdej ze stron postępowania nie zostaną uwzględnione w całości lub jeżeli przemawiają za tym względy słuszności.
3. Strona postępowania, która cofnie wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, wniosek o uchylenie lub pozbawienie tego prawa, wycofa odwołanie lub zrzeknie się wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, kończąc w ten sposób postępowanie w sprawie, jest zobowiązana zwrócić koszty poniesione przez inne strony postępowania, zgodnie z przepisami ust. 1 i 2.
4. W przypadku gdy strony postępowania zawrą przed Urzędem lub Izbą Odwoławczą ugodę dotyczącą podziału kosztów, decydując o rozłożeniu kosztów inaczej niż zostało to przewidziane w poprzednich ustępach, sporządza się dokument tej ugody.
5. Na żądanie, Urząd lub Izba Odwoławcza określi wysokość przypisanych kosztów na podstawie poprzednich ustępów.

*Artykuł 86***Wykonanie przymusowe orzeczeń ustalających wysokość kosztów**

1. Ostateczne orzeczenia Urzędu określające wysokość kosztów podlegają wykonaniu.
2. Wykonanie tych decyzji podlega przepisom postępowania cywilnego obowiązującego w Państwie Członkowskim, w którym ma ono miejsce. Klauzulę wykonalności lub potwierdzenie wykonalności nadaje organ państwowy wyznaczony w tym celu przez rząd każdego z Państw Członkowskich, po sprawdzeniu jedynie autentyczności stosownego

▼B

dokumentu; rząd powiadamia Urząd i Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wszystkich organach wyznaczonych w tym celu.

3. Po załatwieniu tych formalności, na wniosek strony wnoszącej o egzekucję, strona ta jest uprawniona do wszczęcia postępowania egzekucyjnego zgodnie z prawem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

4. Egzekucja może zostać wstrzymana jedynie w wyniku wydania stosowanego orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. Do kontroli prawidłowości postępowania egzekucyjnego właściwe są sądy krajowe.

ROZDZIAŁ VIII

REJESTRY

*Artykuł 87***Ustanowienie rejestrów**

1. Urząd prowadzi rejestr wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, który zawiera następujące dane:

- a) wnioski o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin z podaniem jednostki systematycznej i tymczasowej nazwy odmiany oraz nazwę i adres składającego wniosek hodowcy oraz pełnomocnika uczestniczącego w postępowaniu;
- b) przypadki zakończenia postępowania dotyczącego wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, łącznie z informacjami przewidzianymi w akapicie a);
- c) propozycje nazw odmian;
- d) zmiany w odniesieniu do tożsamości osoby składającej wniosek oraz jej pełnomocnika;
- e) na wniosek — podjęte w stosunku do tego wniosku czynności egzekucyjne określone w art. 24 i 26.

2. Urząd prowadzi rejestr wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin, w którym po przyznaniu wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin wpisuje się następujące dane:

- a) nazwę gatunku i nazwę odmiany;
- b) urzędowy opis odmiany lub odniesienie do dokumentów będących w posiadaniu Urzędu, które zawierają urzędowy opis odmiany i stanowią część rejestru;
- c) w przypadku odmian, w których wytwarzanie materiału wymaga powtarzalnego używania określonych składników — wymienienie tych składników;
- d) nazwę i adres posiadacza, hodowcy i pełnomocnika procesowego;
- e) datę nadania i wygaśnięcia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, łącznie z przyczynami wygaśnięcia;
- f) na wniosek — umowne uprawnienie do korzystania z prawa lub licencję przymusową, łącznie z nazwą i adresem osoby uprawnionej do korzystania z tego prawa;
- g) na wniosek — podjęte w stosunku do tego prawa czynności egzekucyjne określone w art. 24;
- h) na wspólny wniosek posiadacza odmiany macierzystej i hodowcy odmiany pochodnej w stosunku do odmiany macierzystej, określenie odmiany jako macierzystej i pochodnej, łącznie z nazwami odmian

▼B

i nazwami zainteresowanych stron. Wniosek jednej z zainteresowanych stron jest wystarczający, jeżeli jest on poparty dobrowolnie udzielonym potwierdzeniem drugiej strony, na podstawie przepisów art. 99, lub jeżeli ostateczna decyzja lub ostateczne orzeczenie wydane na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia zawiera określenie tych odmian jako macierzystej i pochodnej.

3. Wszelkie inne szczegóły i warunki regulujące zasady wpisu do obu rejestrów mogą zostać ustanowione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 114.

4. Urząd z urzędu i po wysłuchaniu opinii posiadacza może dostosować urzędowy opis odmiany, jeżeli chodzi o liczbę i typ właściwości lub o stwierdzone przejawy tych właściwości, do istniejących zasad opisu odmian danej grupy taksonomicznej, aby ułatwić porównanie opisu odmiany z opisami innych odmian danego grupy taksonomicznej.

*Artykuł 88***Jawność**

1. Rejestry wymienione w art. 87 są jawne.
2. Po wykazaniu interesu prawnego i przy zachowaniu warunków określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 114 każdy może mieć wgląd do:
 - a) dokumentów związanych z wnioskami o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin;
 - b) dokumentów związanych z już przyznanym wspólnotowym prawem do ochrony odmian roślin;
 - c) próbnych upraw odmian do celów ich badania technicznego;
 - d) próbnych upraw odmian do celów kontroli zachowania odmiany.
3. W przypadku odmian, w których wytwarzanie materiału wymaga powtórnego używania określonych składników, na żądanie składającego wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin wyłącza się jawność wszelkich danych dotyczących składników, łącznie z ich uprawą. Żądania wyłączenia jawności nie można składać po podjęciu decyzji dotyczącej wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.
4. Organy właściwe na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą przekazywać osobom trzecim materiałów dostarczonych lub otrzymanych w związku z badaniem przewidzianym w art. 55 ust. 4, 56 i 64, chyba że uprawniona osoba wyrazi zgodę na takie przekazanie albo że takie przekazanie jest konieczne w związku ze współpracą w badaniu przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu lub na mocy innych przepisów prawnych.

*Artykuł 89***Publikacje okresowe**

Urząd przynajmniej co dwa miesiące wydaje publikację zawierającą dotąd niepublikowane informacje wpisane do rejestrów na podstawie art. 87 ust. 1 i 2 lit. a), d)–h). Urząd publikuje także sprawozdanie roczne zawierające informacje, które uważa za celowe, w tym przynajmniej wykaz ważnych wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin, osób z nich uprawnionych, dat ich przyznania i wygaśnięcia oraz uznanych nazw odmian. Rada Administracyjna określi szczegóły odnoszące się do tych publikacji.

*Artykuł 90***Wymiana informacji i publikacji**

1. Urząd i urzędy Państw Członkowskich właściwe do spraw odmian roślin, na żądanie i bez uszczerbku dla warunków odnoszących się do przesyłania wyników badań technicznych, przekazują sobie wzajemnie, wolne od opłat i do ich własnego użytku jedną lub więcej kopii ich odnośnych publikacji i wszelkie inne informacje dotyczące wnioskowanych lub przyznanych praw własności.
2. Dane wymienione w art. 88 ust. 3 wyłącza się z tych informacji, chyba że:
 - a) informacja jest konieczna do przeprowadzenia badań na podstawie art. 55 i 64; lub
 - b) składający wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin wyraża na to zgodę.

*Artykuł 91***Współpraca w zakresie spraw administracyjnych i prawnych**

1. Urząd, Urzędy badające wymienione w art. 55 ust. 1 i sądy lub władze Państw Członkowskich wspomagają się wzajemnie poprzez udzielanie informacji lub zapewnienie wglądu do dokumentów dotyczących odmiany i jej próbek lub próbnych upraw, chyba że niniejsze rozporządzenie lub ustawodawstwo krajowe stanowi inaczej. W przypadku gdy Urząd lub Urzędy badające udostępnią do wglądu sądom lub oskarżycielom publicznym dokumenty, próbki lub próbne uprawy, to wgląd ten nie podlega ograniczeniom ustanowionym w art. 88, a wgląd zapewniony przez Urzędy badające nie podlega rozstrzygnięciu Urzędu na podstawie tego artykułu.
2. Sądy lub inne właściwe władze Państw Członkowskich, po otrzymaniu od Urzędu pisma z wnioskiem o udzielenie pomocy, prowadzą na rzecz Urzędu i w granicach ich właściwości niezbędne czynności rozpoznawcze i podejmują inne związane z tym środki.

CZĘŚĆ PIĄTA

WPŁYW NA INNE PRAWA*Artykuł 92***Zakaz łączenia ochrony**

1. Odmiana będąca przedmiotem wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin nie może być przedmiotem krajowego prawa do ochrony odmian roślin lub jakiegokolwiek patentu na tę odmianę. Prawa przyznane sprzecznie z przepisami pierwszego zdania nie wywierają skutku prawnego.
2. Jeśli posiadaczowi przed przyznaniem wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznano inne niż wymienione w ust. 1 prawo do tej samej odmiany, nie może on powoływać się na uprawnienia wynikające z tego prawa tak długo jak pozostaje w mocy wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin.

*Artykuł 93***Stosowanie prawa krajowego**

Roszczenia z tytułu naruszenia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin podlegają ograniczeniom nałożonym przez prawo

▼B

poszczególnych Państw Członkowskich tylko wówczas, jeżeli wyraźnie stanowi tak niniejsze rozporządzenie.

CZĘŚĆ SZÓSTA**ROSZCZENIA CYWILNOPRAWNE, NARUSZENIA, WŁAŚCIWOŚĆ SĄDU***Artykuł 94***Naruszenie**

1. Każda osoba, która:

- a) nie będąc do tego uprawniona podejmuje jedno z działań określonych w art. 13 ust. 2 w odniesieniu do odmiany, na którą przyznano wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin; lub
- b) nie używa poprawnie nazwy odmiany na podstawie art. 17 ust. 1 lub pomija istotne informacje wymienione w art. 17 ust. 2; lub
- c) sprzecznie z przepisami art. 18 ust. 3 używa nazwy odmiany, na którą przyznano wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub nazwy, która może wprowadzić w błąd ze względu na podobieństwo do tej nazwy;

może być przedmiotem działania, podjętego przez posiadacza, mającego na celu zaniechanie naruszenia lub wypłatę słusznego wynagrodzenia lub obu.

2. Osoba, która działa umyślnie lub z niedbalstwa, jest ponadto obowiązana do naprawienia wszelkich szkód wynikających z naruszenia. W przypadkach winy nieumyślnej nieznacznego stopnia, roszczenia można zmniejszyć stosownie do stopnia winy nieumyślnej, nie mogą być one jednak mniejsze od korzyści, która odniosła osoba naruszająca prawo.

*Artykuł 95***Działania przed przyznaniem wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin**

Posiadacz może żądać słusznego wynagrodzenia od każdej osoby, która w okresie między publikacją wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin a jego przyznaniem dokonała czynu, które byłby zabroniony po przyznaniu tego prawa.

*Artykuł 96***Przedawnienie**

Roszczenia na podstawie art. 94 i 95 ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia ostatecznego przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin i dnia, w którym uprawniony dowiedział się o naruszeniu swego prawa i o osobie, która je naruszyła, a w każdym przypadku po 30 latach od dnia, w którym nastąpiło naruszenie.

*Artykuł 97***Uzupełniające stosowanie prawa krajowego odnośnie do naruszenia**

1. W przypadku gdy osoba odpowiedzialna za naruszenie w rozumieniu art. 94 bezpodstawnie uzyskała korzyści kosztem posiadacza prawa lub posiadacza licencji, sądy właściwe na podstawie art. 101 i 102 w odniesieniu do zwrotu tych korzyści stosują prawo krajowe, włącznie z prawem prywatnym międzynarodowym.

▼B

2. Ustęp 1 stosuje się również do innych roszczeń, które odnoszą się do czynów określonych w art. 95, w okresie między opublikowaniem wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin a jego rozstrzygnięciem.

3. We wszelkich innych sprawach skutki wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin określa się wyłącznie na podstawie niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 98***Dochodzenie uprawnienia do wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin**

1. Jeżeli wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin przyznano osobie nieuprawnionej do niego w rozumieniu art. 11, osoba uprawniona może żądać przeniesienia na nią wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych środków prawnych przysługujących jej na mocy praw Państw Członkowskich.

2. Jeżeli dana osoba jest uprawniona tylko do części wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, może ona, zgodnie z ust. 1 wystąpić o uznanie jej za współuprawnionego z tego prawa.

3. Z roszczeniami określonymi w ust. 1 i 2 nie można wystąpić po upływie 5 lat od opublikowania wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli uprawniony w chwili przyznania lub nabycia tego prawa wiedział, że nie był on do niego uprawniony lub że uprawnienie to nie przysługiwało wyłącznie jemu.

4. Osobie uprawnionej przysługują *mutatis mutandis*, roszczenia określone w ust. 1 i 2, w odniesieniu do wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin złożonego przez osobę nieuprawnioną, lub której uprawnienie nie przysługuje wyłącznie.

*Artykuł 99***Potwierdzenie tożsamości odmiany**

Uprawniony do odmiany macierzystej i hodowca odmiany pochodnej od odmiany macierzystej mają prawo do uzyskania potwierdzenia ustalenia, że odmiany te są odmianami macierzystą i pochodną od niej odmianą.

*Artykuł 100***Skutki zmiany posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin**

1. W przypadku zmiany posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin w wyniku prawomocnego orzeczenia wydanego na podstawie art. 101 i 102 w sprawie przywrócenia uprawnienia na podstawie art. 98 ust. 1, z chwilą wpisania osoby uprawnionej do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin wygasają prawa do korzystania i inne prawa je obciążające.

2. Jeżeli posiadacz prawa lub posiadacz licencji dokonuje jednej z czynności określonych w art. 13 ust. 2 albo podejmuje skuteczne i rzetelne przygotowania w tym celu przed rozpoczęciem postępowania na podstawie przepisów art. 101 i 102, może on nadal podejmować takie działania, pod warunkiem wystąpienia o udzielenie przez nowego posiadacza wpisanego do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin, niewyłącznego prawa korzystania z prawa do nowego uprawnionego wpisanego do rejestru wspólnotowych uprawnienia do korzystania z tego prawa. Wniosek taki należy wnieść w terminie przewidzianym w przepisach wykonawczych. W razie braku porozumienia stron prawo

▼B

korzystania może zostać przyznane przez urząd. Artykuł 29 ust. 3-7 stosuje się odpowiednio.

3. Ustęp 2 nie stosuje się, gdy posiadacz prawa lub posiadacz licencji dokonując czynności lub przygotowań działań w złej wierze.

*Artykuł 101***Właściwość sądu i dochodzenie roszczeń w postępowaniu cywilnym**

1. Do postępowania w sprawie roszczeń określonych w art. 94-100 stosuje się Konwencję z Lugano oraz, uzupełniająco, przepisy niniejszego artykułu i art. 102-106 niniejszego rozporządzenia.

2. Postępowania przewidziane w ust. 1 wszczyna się:

- a) przed sądem Państwa Członkowskiego lub innej z Umawiających się Stron Konwencji z Lugano, w którym pozwany ma stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę, a w przypadku jej braku, przed sądem państwa, w którym został utworzony; lub
- b) jeżeli warunek ten nie jest spełniony w żadnym Państwie Członkowskim lub w innej z Umawiających się Stron, przed sądem Państwa Członkowskiego, w którym powód ma stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę, a w przypadku jej braku przed sądem państwa, w którym został utworzony; lub
- c) jeżeli warunek ten nie jest spełniony w odniesieniu do żadnego Państwa Członkowskiego, przed sądem Państwa Członkowskiego, w którym siedzibę ma Urząd.

Sądy właściwe mają jurysdykcję w odniesieniu do zarzucanych naruszeń, mających miejsce na terytorium jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego.

3. Postępowanie odnoszące się do roszczeń wynikających z naruszenia można także wszczynać przed sądem, w którego okręgu miało miejsce zdarzenie wywołujące szkodę. W takim przypadku sąd jest właściwy tylko w odniesieniu do zarzucanych naruszeń, mających miejsce na terytorium Państwa Członkowskiego tego sądu.

4. Postępowaniami i właściwymi sądami są te, które działają na mocy praw Państw ustalonych w zastosowaniu ust. 2 i 3.

*Artykuł 102***Przepisy uzupełniające**

1. Do czynności mających na celu dochodzenie uprawnień na podstawie art. 98 niniejszego rozporządzenia nie stosuje się przepisów art. 5 ust. 3 i 4 Konwencji z Lugano.

2. Niezależnie od przepisów art. 10 niniejszego rozporządzenia, stosuje się art. 5 ust. 1, 17 i 18 Konwencji z Lugano.

3. Do celów art. 101 i 102 niniejszego rozporządzenia miejsce zamieszkania lub siedzibę strony ustala się na podstawie art. 52 i 53 Konwencji z Lugano.

*Artykuł 103***Regulamin proceduralny**

Bez uszczerbku dla przepisów art. 104 i 105, sąd krajowy, właściwy na podstawie art. 101 i 102, stosuje zasady postępowania obowiązujące w danym państwie dla tego samego typu spraw dotyczących porównywalnych krajowych praw własności.

▼B*Artykuł 104***Uprawnienie do dochodzenia roszczeń z tytułu naruszenia**

1. Posiadacz może dochodzić roszczeń z tytułu naruszenia. Posiadacz licencji może dochodzić roszczeń z tytułu naruszenia, chyba że w przypadku wyłącznego uprawnienia do korzystania taka możliwość została wyraźnie wykluczona w umowie z posiadaczem albo przez Urząd na podstawie przepisów art. 29 i art.100 ust. 2.
2. Posiadacz licencji ma prawo przystąpić do sporu w sprawie o naruszenie wszczętej przez posiadacza, w celu otrzymania naprawienia poniesionej przez nią szkody.

*Artykuł 105***Obowiązki sądów krajowych i innych organów**

Sąd krajowy lub inny organ rozpatrujący sprawę dotyczącą wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin uznaje je za ważne.

*Artykuł 106***Zawieszenie postępowania**

1. Jeżeli sprawa dotyczy roszczeń wynikających z art. 98 ust. 4, a rozstrzygnięcie zależy od udzielenia ochrony na odmianę na podstawie art. 6, rozstrzygnięcia tego nie można przyjąć zanim Urząd nie podejmie decyzji w sprawie wniosku o udzielenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.
2. Jeżeli sprawa dotyczy istniejącego wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, w odniesieniu do którego rozpoczęto postępowanie o pozbawienie lub uchylenie na podstawie art. 20 lub 21, postępowanie w sprawie można zawiesić w zakresie, w jakim rozstrzygnięcie zależy od ważności wspólnotowego prawa do odmiany.

*Artykuł 107***Kary za naruszenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin**

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia, że w odniesieniu do naruszenia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin będą stosowane przepisy dotyczące odpowiedzialności karnej za naruszenie porównywalnych praw krajowych.

CZEŚĆ SIÓDMA**BUDŻET, KONTROLA FINANSOWA, WSPÓLNOTOWE PRZEPISY WYKONAWCZE***Artykuł 108***Budżet**

1. Dla każdego roku budżetowego opracowuje się preliminarz dochodów i wydatków Urzędu i wykazuje w budżecie Urzędu; rokiem budżetowym jest rok kalendarzowy.
2. Budżet powinien być zrównoważony w odniesieniu do dochodów i wydatków.
3. Przychody, bez uszczerbku dla innych typów dochodów, obejmują wszystkie opłaty uiszczane na podstawie art. 83 oraz na podstawie przepisów dotyczących opłat, określonych w art. 113, oraz

▼B

w zakresie, w jakim jest to niezbędne, dotację z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

4. Wydatki, bez uszczerbku dla innych typów wydatków, obejmują stałe koszty Urzędu i koszty wynikające z normalnej działalności Urzędu, włączając w to kwoty płatne na rzecz Urzędów badających.

*Artykuł 109***Opracowywanie budżetu**

1. Prezes opracowuje każdego roku preliminarz dochodów i wydatków Urzędu na następny rok i przekazuje go Radzie Administracyjnej nie później niż 31 marca każdego roku, łącznie z wykazem pozycji; jeśli w preliminarzu została przewidziana dotacja określona w art. 108 ust. 3, poprzedza go odpowiednie uzasadnienie.

2. Jeżeli w preliminarzu przewidziano dotację określoną w art. 108 ust. 3, Rada Administracyjna przekazuje preliminarz Komisji, łącznie z wykazem pozycji i uzasadnieniem, może także dołączyć swoją opinię. Komisja przesyła preliminarz organom Wspólnoty właściwym w sprawie budżetu i może dołączyć opinię razem z alternatywnym wariantem preliminarza.

3. Rada Administracyjna przyjmuje budżet, zawierający wykaz stanowisk sporządzony przez Urząd. Jeżeli w preliminarzu przewidziano dotację określoną w art. 108 ust. 3, budżet dostosowuje się, jeżeli to konieczne, do środków przyznanych z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

*Artykuł 110***Wykonanie budżetu**

Prezes wykonuje budżet Urzędu.

*Artykuł 111***▼M3****Audyt i kontrola**

1. W Urzędzie zostaje stworzony audyt wewnętrzny, który należy przeprowadzać zgodnie z odpowiednimi standardami międzynarodowymi. Rewident wewnętrzny, wyznaczony przez przewodniczącego, jest przed nim odpowiedzialny za weryfikację właściwego funkcjonowania systemów i procedur Urzędu w zakresie wykonania budżetu.

Wewnętrzny rewident doradza przewodniczącemu w sprawach związanych z ryzykiem, poprzez wydawanie niezależnych opinii na temat jakości systemu zarządzania i kontroli oraz przez wydawanie zaleceń, mających na celu poprawę warunków wykonywania operacji oraz wspieranie należytego zarządzania finansami.

Odpowiedzialność z wprowadzenie systemów i procedur kontroli wewnętrznej dostosowanych do wykonywania zadań spoczywa na urzędniku zarządzającym.

▼B

2. Nie później niż dnia 31 marca prezes przekazuje Komisji, Radzie Administracyjnej i Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich sprawozdanie z wykonania wszystkich dochodów i wydatków z poprzedniego roku budżetowego. Trybunał Obrachunkowy bada ich zgodność z właściwymi przepisami stosowanymi do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Rada Administracyjna udziela absolutorium prezesowi Urzędu w zakresie wykonania budżetu.

*Artykuł 112***Przepisy finansowe**

Rada Administracyjna po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym przyjmuje wewnętrzne przepisy finansowe określające w szczególności procedurę opracowania i wykonania budżetu Urzędu. Przepisy finansowe muszą, o ile to możliwe, odpowiadać przepisom rozporządzenia finansowego stosowanego do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich i odbiegać od nich tylko wtedy, gdy jest to konieczne ze względu na specyficzne właściwości poszczególnych działań Urzędu.

*Artykuł 113***Przepisy dotyczące opłat**

1. Przepisy dotyczące opłat określają w szczególności czynności, za które należy się opłata na podstawie art. 83 ust. 1, wysokość opłat i sposób ich uiszczania.

2. Opłaty pobiera się co najmniej za następujące czynności:

a) rozpatrywanie wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin; opłata ta pokrywa:

- badanie formalne (art. 53),
- badanie merytoryczne (art. 54),
- badanie nazwy odmiany (art. 63),
- wydanie decyzji (art. 61 i 62),
- stosowne publikacje (art. 89);

b) polecenie wykonania i przeprowadzenie badania technicznego;

c) rozpatrywanie odwołania, łącznie z podjęciem decyzji;

d) każdy rok utrzymywania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.

3. a) Z zastrzeżeniem lit. b) i c), wysokość opłat ustala się na poziomie zapewniającym, że przychód uzyskany z nich w zasadzie wystarcza do zrównoważenia budżetu Urzędu.

b) Jednak w okresie przejściowym kończącym się dnia 31 grudnia czwartego roku od daty określonej w art. 118 ust. 2, z dotacji określonej w art. 108 ust. 3 mogą zostać pokryte wydatki wynikające z utworzenia Urzędu. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 115, okres ten może zostać przedłużony, w razie konieczności, nie więcej jednak niż o jeden rok.

c) Ponadto, tylko w ciągu wymienionego okresu przejściowego, dotacja określona w art. 108 ust. 3 może pokrywać niektóre wydatki Urzędu odnoszące się do niektórych czynności, innych niż rozpatrywanie wniosków, organizowanie i przeprowadzanie badań technicznych i rozpatrywania odwołań. Czynności te zostaną określone w przepisach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 114, najpóźniej w rok po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.

4. Przepisy dotyczące opłat są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 115, po konsultacji z Radą Administracyjną projektu środków, które należy podjąć.

▼B*Artykuł 114***Inne przepisy wykonawcze**

1. Szczegółowe przepisy wykonawcze powinny zostać przyjęte w celu zastosowania niniejszego rozporządzenia. Powinny one zawierać w szczególności przepisy:

- określające stosunek między Urzędem a Urzędami badającymi, instytucjami i własnymi urzędami podporządkowanymi określonymi w art. 30 ust. 4 i 55 ust. 1 i 2,
- dotyczące spraw wymienionych w art. 36 ust. 1 i 42 ust. 2,
- dotyczące postępowania przed Izbą Odwoławczą.

2. Z zastrzeżeniem art. 112 i 113, przepisy wykonawcze wymienione w niniejszym rozporządzeniu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 115, po konsultacji z Radą Administracyjną projektu środków, które należy podjąć.

▼M2*Artykuł 115***Procedura**

1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ⁽¹⁾.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

▼B

CZĘŚĆ ÓSMA

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 116***Odstępstwa**

1. Nie naruszając przepisów art. 10 ust. 1 lit. a) i bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 2 i 3, odmianę uważa się za nową także w przypadkach, gdy hodowca nie sprzedał lub w inny sposób nie przekazał osobom trzecim na terytorium Wspólnoty i w celach korzystania z odmiany jej składników lub materiału ze zbioru lub nie wyraził na to zgody wcześniej niż 4 lata, a w przypadku drzew lub winorośli — wcześniej niż 6 lat, przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, jeżeli wniosek został wniesiony w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się także do odmian na które przyznano krajowe prawo do ochrony odmian roślin w jednym lub więcej Państw Członkowskich przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Nie naruszając przepisów art. 55 i 56, Urząd przeprowadza badanie techniczne wymienionych odmian, o ile to możliwe, na podstawie dostępnych wyników postępowania dotyczącego przyznania krajowego prawa do odmian roślin, w porozumieniu z organem, przed którym toczyło się to postępowanie.

4. W przypadku wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego na podstawie ust. 1 i 2:

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

- Artykuł 13 ust. 5 lit. a) nie ma zastosowania w odniesieniu do odmian pochodnych, które były powszechnie znane we Wspólnocie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.
- Artykuł 14 ust. 3 tiret czwarte nie ma zastosowania do rolników korzystających z istniejącej odmiany zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 14 ust. 1, jeżeli przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia korzystali oni bezpłatnie z odmiany; przepis ten stosuje się do dnia 30 czerwca siódmego roku następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Przed tą datą Komisja przedstawi sprawozdanie o sytuacji istniejących odmian. Okres ten może zostać przedłużony w stopniu, w jakim uzasadnia to sprawozdanie Komisji, w przepisach wykonawczych podjętych na podstawie art. 114.
- Bez uszczerbku dla uprawnień wynikających z krajowej ochrony, przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio do czynności odnoszących się do materiału przekazanego osobom trzecim przez hodowcę lub za jego zgodą przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i podjętych przez osoby, które przed tą datą podejmowały już takie czynności lub poczyniła skuteczne i rzetelne przygotowania tym celu.

Jeżeli takie wcześniejsze czynności obejmowały dalsze rozmnażanie w rozumieniu art. 16 lit. a), wymaga się upoważnienia posiadacza do dalszego rozmnażania po upływie drugiego roku, a w przypadku odmian winorośli i gatunków drzew po upływie czwartego roku następującego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

- Nie naruszając przepisów art. 19, czas trwania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin zostaje skrócony o dłuższy ze wskazanych niżej okresów:
 - w przypadku ust. 1 o okres, w którym hodowca sprzedawał lub w inny sposób przekazywał osobom trzecim na terytorium Wspólnoty i w celach korzystania z odmiany jej składników lub materiału ze zbioru lub nie wyraził na to zgody, jak zostało to określone w postępowaniu w sprawie przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin,
 - w przypadku ust. 2, w okresie obowiązywania krajowego prawa do ochrony odmian roślin,

lecz nie więcej niż o 5 lat.

*Artykuł 117***Przepisy przejściowe**

Urząd zostanie utworzony w takim czasie, który pozwoli mu na pełne wykonywanie od dnia 27 kwietnia 1995 r. zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 118***Wejście w życie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.
2. Artykuł 1-3, 5-29 i 49-106 stosuje się od dnia 27 kwietnia 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.